

פתח לנו שער

תפילות • חג • משותפות
תחת כיפת השמיים

לע"נ ד"ר אריה (ליאון) קרוניץ ז"ל

מחזור ליום כיפור לימי הקורונה

נוסח עדות המזרח

"כולם פושטים יד שלום, סולחים ומוחלים איש לרעהו ובלב טהור מלא אהבה מתכנסים לבית הכנסת, הורסים כל המחיצות המבדילות בין אחים ומתפללים וכאילו אומרים בזה: אב אחד בראנו, אל אחד לכולנו. ויחד נלכה בדרכיו. מה הוא סולח ומוחל; מה הוא מעביר על מדותיו; מה הוא טוב ומטיב לכל ברייתו - אף אנו נסלח ונמחל, סליחה וכפרה לכל! ובסליחתנו זו לאחרים אנו מטהרים את נפשנו ומשיבים אותה על מנוחתה ושלווה"

(הראש"צ הרב בן ציון מאיר חי עוזיאל זצ"ל).

מחזור זה שלפניכם כולל בתוכו את התפילות הפותחות וחותמות את יום כיפור: כל נדרי, תפילת ערבית ותפילת נעילה. הוא נועד לפתוח צוהר לתפילות אלו שבהן מתכנסים מתפללים רבים אל בית הכנסת. בין שיטי התפילה מצויים מבואות לסדר התפילה האמורים לתת לכם, המתפללים, חוויה שיש בה פתיחת הלב ליום זה שכולו לב טהור מלא אהבה.

"כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי ה' תִּטְהָרוּ"

גמר חתימה טובה!

כתיבה: הרב הראל מקיים | יעוץ: הרב אייל ורד | עריכה לשונית: שמואל מרצבך | עיצוב: זליגר שומרון

כל נדרי

ושבו היום הזה הגיע. יום אחד בשנה שבו מרוץ החיים נעצר מלכת. כולם מתכנסים לבית הכנסת של בית אבא, עטופים בטלית כמלאכי השרת וממתינים לרגע שבו מרוצת החיים תפנה את מקומה לאווירת היום הקדוש ביותר - ליום הכיפורים.

האות ניתן. הקהל כולו מתחיל בשירת "לך אלי תשוקתי" בנעימה עתיקת יומין העוברת מדור לדור. כך כתב הרב חיים סבתו על מה שחש גיבור סיפורו עזרא סימך טוב, איש ירושלים, ברגעים אלו:

"איזה רוח טהרה ופיוס מתפשטת אז בעולם. אף זכרון החטא היה נראה כאילו נמוג ממנו אותה שעה, ונתמלא אהבה כלפי העולם כולו. וכשהיה יושב בבית הכנסת 'זהרי חמה' קודם 'כל נדרי' עם כל הקהל עטופי טליתות לבנות ושומע את חכם אליהו רפול המכוון פותח בפיוט 'לך אלי תשוקתי, בך חשקי ואהבתי. לך לבי וכליותי, לך רוחי ונשמת', הרגיש שליבו מתמלא תשוקה גדולה ואהבה. וכשהגיע חכם רפול לשורות האחרונות שבפיוט 'ואור גנוז לפניך. יהי סתרי וסכתי. ותחת צל כנפך, תנה נא את מחצתי' היה כולו נרגש ונרעש כאילו רוח טהרה באה מפינות הבית ושורה עליו. פעם אחת באותה שעה עלתה בליבו מחשבה, הלואי וכשיבוא יומו יצא מן העולם, בפיוט הזה יצא ובנעימה הזאת" (הרב חיים סבתו, כעפעפי שחר, ספרי עליית הגג וידיעות ספרים, 2005).

פיוט "לך אלי תשוקתי" לרבי אברהם אבן-עזרא

לך אלי תשוקתי. בך חשקי ואהבתי:	לך לבי וכליותי. לך רוחי ונשמת:
לך ידי לך רגלי. וממך היא תכונתי:	לך עצמי לך דמי. ועודי עם גויתי:
לך עיני ורעיוני. וצורת ותרבותי:	לך רוחי לך כחי. ומבטחי ותקנותי:
לך לבי ודם חלבי. כשה אקריב ועולתי:	לך יחיד בלי שני. לך תודה יחידתי:
לך מלכות לך גאות. לך תאות תהילתי:	לך עזרה בעת צרה. היה עזרי בצרתי:
לך אוהיל בעת אחיל. כילדה באנחתי:	לך שבירי רפא שבירי. ואת צירי ומפאתי:
לך אהמה ולא אדמה. עדי תאיר אפליתי:	לך נצח בך אבטח. ואתה הוא אילותי:
לך אזעק בך אדבק. עדי שובי לאדמתי:	לך אני בעודי חי. ואף כי אחרי מותי:
לך אודה ואתודה. עלי חטאי ורשעתי:	לך ישעי סלח רשעי. ואת פשעי ואשמתי:
לך אכף ואפרש כף. שמע נא את תחנותי:	לך אבכה בלב נדפה. ברב שיחי ותוגתי:
לך חסד לך חמלה. חמול על כל תלאותי:	וגדול מנשוא חטאי. וגדלה יד משובתי:

ברכת הרב דוד סתיו
יו"ר ארגון רבני צהר

"אבינו מלכנו מנע מגפה מנחלתך".

את המשפט הזה נאמר במהלך יום הכיפורים לפחות חמש פעמים. סביר להניח שבמשך השנים אמרנו אותו מאות פעמים, אבל ספק אם ידענו כמה המגפה הזו קרובה אלינו.

השנה אנו אומרים את המילים הללו בחרדת קודש ובכוונה הפשוטה ביותר. אנא הסר מעלינו את המגפה הנוראה שכבר כילתה מאות אלפים של בני אדם ושיבשה את חייהם של בני כל המין האנושי.

בעבר, היה המנהג שבעת צרה יוצאת הקהילה לרחובה של עיר ומתפללת במרחב הפתוח. כמו־רצים לומר: זו אינה זעקה פרטית של קבוצה אחת. העולם כולו משווע לישועה ורפואה. השנה אנו עושים כן בעל־כרחנו. כבר כמה חודשים שבתי הכנסת מושבתים כמעט לחלוטין והתפילות נערכות בחצרות ובמרפסות.

והנה יום הכיפורים מגיע והגעגועים מציפים את כולנו.

נעשה הכול כדי להעתיק את החוויה המיוחדת של בית התפילה והרינה למרחב הציבורי.

ארגון רבני צהר בשיתוף עם יחד - אור תורה סטון והארגון העולמי של בתי הכנסת פונה למנייני החצרות והרחובות להזמין את הצבור כולו להיות שותף בתפילותינו.

תהא זו שעתנו היפה שבה נתלכד כעם אחד המבקש בקול צלול "מנע מגפה מנחלתך" ויתקבלו תפילותינו ברצון.

... כתיבה חתימה טובה! ...

בשילוב קטעים מתוך:
כעפעפי שחר מאת חיים סבתו, ספרי עליית הגג וידיעות ספרים, 2005
אתר "חכימא"
אתר הפיוט והתפילה מבית סנונית

וְלֹכֶן גָּדְלוֹ צִירִי. וְקִצְרֹתִי זִרְעִיתִי:
 וְיִצְרִי צוֹרְרֵי תְּמִיד. כְּמוֹ שֶׁטֶן לְעַמִּיתִי:
 וְעָלְיוֹ לֹא עָלִי בָּלְתוּ. חֲמָסִי עִם תְּלוֹנָתִי:
 מֵאֵד אֶפְחָד וְגַם אֶרְעַד. מֵאֵד יִגְדֵּל מֵהוֹמָתִי:
 וְאֶעֱמַד נִגְדֶּךָ עֵרוֹם. וְמֵה תִהְיֶה תִשׁוּבָתִי:
 וְיִבְאֹו יָמֵי שְׁלוֹם. וְתִקְרַב עֵת פְּקֻדָּתִי:
 וְיָמִי יַעֲמִד לְפָנֶיךָ. וְיָמִי יִהְיֶה תְּמוּדָתִי:

מכאן מתחיל הווידוי

וְאֲשַׁמְתִּי וְאֶרְבֹּתִי. וּבְגִדְתִּי וּבִזְיֹתִי:
 וְגַם זִדְתִּי וְחִמְסָתִּי. וְחִטָּאתִי וְהַחֲטָאתִי:
 וְלֹא־צַדִּיקִי וְגַם לְצַדִּיקִי. וּמִרְדִּיתִי וּמִרִיתִי:
 וְעוֹתִי וְהַעֲוִיתִי. וּפְשָׁעִתִּי וּפְגַמָּתִי:
 וְדִשְׁעִתִּי וְשַׁחַתְתִּי. וְתַעֲבַבְתִּי וְתַעֲוִיתִי:
 וְהִגְדַּלְתִּי עֲשׂוֹת רָשָׁע. וְהִחֲזַקְתִּי בְּרִשְׁעִיתִי:
 וְחִטָּאתִי בְּרֹאשִׁיתִי. וְרִשְׁעִיתִי בְּאַחֲרִיתִי:
 וּבְחִלָּתִי בְּתוֹרְתְךָ. וּבְחֻדְתִּי בְּתוֹרָתִי:
 וְהִשְׁלַמְתִּי רְצוֹן יִצְרִי. וְלֹא בִנֵּיתִי לְאַחֲרִיתִי:
 וְלֹכֶן כִּסְתָה פָנַי. כְּלָמָתִי וְגַם בִּשְׁתִּי:
 וּמוֹחַל בְּלִתְךָ אֵין. וּמֵאֲתֶךָ מִחִילָתִי:
 וְיָמָּה אֲנִי וְיָמָּה חַיִּי. וְיָמָּה כָּחִי וְעֲצָמָתִי:
 וְנֶאֱלַמְתִּי וְנִכְלַמְתִּי. וְכִסְתָּנִי כְּלָמָתִי:
 וְהִרְבַּבְתִּי כְּסִסְנִי. מַעֲוֹנוֹתִי וְחִטָּאתִי:
 וְאֵל נָא תַעֲלֵם אֲזִנִּי. לְרוּחֹתִי לְשׁוֹעִתִי:
 וְהִרְאֵנִי תִשְׁוֹעֶתְךָ. בְּטָרֶם יוֹם תְּמוּדָתִי:
 וְלַעֲנָה שְׁבַעַה נִפְשִׁי. עַדִּי קִצְתִּי בַּחֲתִיתִי:
 הֲכִי אֶתֶּה מִנֵּת חֲלָקִי. וְרַנְתִּי וְטוֹבָתִי:
 שִׁשּׁוֹן לְבִי וְאוֹר עֵינַי. וּמַעֲזִי וְחִמְדָּתִי:
 הַבִּינִי עֲבוּדְתְךָ. וְלֹךְ תִּהְיֶה עֲבוּדָתִי:
 וְהוֹרֵנִי דְרָכֶיךָ. וְיִשָּׁר אֶת נִתִּיבָתִי:
 בְּכָל לְבִי דִרְשָׁתֶיךָ. עֲנֵנִי יְהִי דְרִישָׁתִי:
 וְנִפְשִׁי אֶמְרֶה חֲלָקִי. ה' הִיא וְנִחַלָּתִי:
 וְיֹסֵם לְכָתִי לְפָנֶיךָ. רָצָה נָא אֶת הַלִּיכָתִי:
 וְתִשְׁלַח מְלָאכֵי הַחֵן. וְיִצְאוּ נָא לְעַמִּיתִי:
 יְבִיאוּנִי לְגֵן עֲדֶנְךָ. וְשֵׁם תִּהְיֶה יִשִּׁיבָתִי:
 וְאוֹר גִּנוּז לְפָנֶיךָ. יְהִי סִתְרִי וְסִפְתִּי:

וְגִזְלָתִי וְגִנְבָתִי. הִרְעוֹתִי וְהִרְשָׁעִתִּי:
 וְטַעֲוִיתִי וְעִצְּצִיתִי. וְכֹזְבָתִי וְכַפְרָתִי:
 וְנֹאצְתִי וְנֹאפָתִי. וְסִרְדִּיתִי וְסִרְחָתִי:
 וְצִרְדָּתִי וְצַעֲרָתִי. וְקַלְלָתִי וְקַלְקָלָתִי:
 וְסִרְתִּי מִדְּרָכֶיךָ. וְכִסְתָּנִי כְּלָמָתִי:
 וְכִחְשָׁתִּי וּמַעֲלָתִי. וְעִשְׁקָתִי וְרִצּוֹתִי:
 וְאֲשַׁמְתִּי בִּילְדוּתִי. וּבְגִדְתִּי בְּזִקְנָתִי:
 וְעִזְבֹּתִי רְצוֹנְךָ. וְהִלַּכְתִּי בְּתֹארוֹתִי:
 וְהִרְבִּיתִי לְהוֹסִיף חֲטָא. עָלַי רָשָׁעִי וְחוֹבָתִי:
 וְאֵין לִי בְּלִתְךָ מָנוֹס. וּמִמֶּךָ הִיא סְלִיחָתִי:
 וְאֵם תִּבְיֹא בְּמִשְׁפַּט עֲבָדֶיךָ מֵה הִיא גְבוּרָתִי:
 כְּקֶשׁ נִדָּף מֵאֵד נִהְדָּף. וְאֵיךְ תִּזְכֹּר מִשְׁוֹגָתִי:
 רְצוֹנְךָ אֲשָׁאלָה תְּמִיד. לְמַלְאוֹת אֶת שְׁאֵלָתִי:
 וְהִבֵּט רֹב תְּלֹאוֹתִי. וְדִלּוֹתִי בְּגִלּוֹתִי:
 עָרוֹב עֲבָדֶיךָ לְטוֹבָה גַּם. אֲמֹר נָא דִּי לְצַדִּיקִי:
 וְיֹסֵם נִפְלִי בְּפֶחַ מוֹקָשִׁי. סְמוּךְ נָא אֶת נִפְלִיתִי:
 עֲשֵׂה עִמִּי לְטוֹבָה אוֹת. וְקוּמָה נָא לְעִזְרָתִי:
 וְגִדְלִי וּמִהֲלָלִי. וְכָל גִּילִי וְשִׁמְחָתִי:
 וּמִרְגוּעִי וְשִׁעְשׁוּעִי. מְנוּחָתִי וְשְׁלוֹתִי:
 הַשִּׁיבֵנִי וְאֲשׁוּבָה. וְתִרְצֶה אֶת תִּשׁוּבָתִי:
 וְתִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי. וְתַעֲנֶה אֶת עֲתִידָתִי:
 אֲנִסֶּךָ אֶת דְּמָעִי לֶךְ. מִחָה חֲטָאֵי בְּרַמְעִיתִי:
 אֲסוּף נָא אֶת עֲוֹנוֹתִי. בְּחִסְדְּךָ יוֹם אֲסִיפָתִי:
 וְעַם עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ. תִּנֶּה שֹׁכֵר פְּעֻלָּתִי:
 וְשְׁלוֹם בּוֹאֵךְ יֵאמְרוּ. בְּקוֹל אֶחָד בְּבִיאוֹתִי:
 וְאֶתְעַדֵּן בְּאוֹרֶךְ. וְשֵׁם כְּבוֹד מְנוּחָתִי:
 וְתַחַת צֵל כְּנָפֶיךָ. תִּנֶּה נָא אֶת מִחְצָתִי:

פיוט "שמע קולי" המיוחס לרב האי גאון

שְׁמַע קוֹלִי אֲשֶׁר יִשְׁמַע בְּקוֹלוֹת. וְהֵאֵל הַמְּקַבֵּל הַתְּפִלוֹת:
 וְהַעֲשֵׂה בְּלִי חֶקֶר גְּדוּלוֹת. וְנִפְלְאוֹת וְהַנּוֹרָא עֲלִילוֹת:
 וְהַחֲכָם וְהַקָּדֵם לְעוֹלָם. וְהַגִּבּוֹר עָלֵי כָל הַיְּכוּלוֹת:
 וְהַרְחוּם וְהַחֲנוּן וְהַטּוֹב. וְהַחֲסִיד וְהַמְּרַבֵּה מִחִילוֹת:
 אֲשֶׁר עָנָה לְאַבְרָהָם וְיִצְחָק. וְיִשְׂרָאֵל לְמַלְאוֹת כָּל שְׁאֵלוֹת:
 וְהַעֲנָה בְּבֵית כְּלָא לְיוֹסֵף. וּמִבּוֹר הָעֲלֵהוּ לְגְדֻלוֹת:
 וְהַעֲנָה בְּמִצְרַיִם לְעַמּוֹ. וְהוֹצִיאָם לְחֵירוֹת מִסְּבִלוֹת:
 וְהַעֲנָה בְּיַם וַיַּעֲבִירֵם. וְטָבַע אוֹיְבֵיהֶם בְּמִצְוֹלוֹת:
 וְהַעֲנָה בְּהַר סִינַי לְמֹשֶׁה. וּבִשְׂרָתוֹ בְּטוֹבֶךָ בְּגִאוֹלוֹת:
 וְהַעֲנָה לְאַהֲרֹן בְּקִטְרֹת. וְגַם פִּינְחָס עֲנִיתוֹ בְּפִלְיוֹת:
 וְהַעֲנָה יְהוֹשֻׁעַ וְעָלִי. וְגַם חֲנָה בְּהַתְּחַנְנָהּ בְּמִלּוֹת:
 וְהַעֲנָה שְׁמוּאֵל בְּתִשְׁוֹעוֹת. וְהַעֲנָה עָלֵי מִשְׁבֵּר לַחֲלוֹת:
 וְהַעֲנָה שְׁלֹמֹה רַב שְׁלוֹמוֹת. וְגַם דָּוִד אֲשֶׁר שָׁר לְךָ בְּמַעֲלוֹת:
 וְהַעֲנָה לְאַלְיָהוּ בְּכַרְמֵל. וְאֵשׁ יִרְדָּה וְאֶכְלָה מֵאֲכָלוֹת:
 וְהַעֲנָה בִּישַׁע לְאַלְיִשָׁע. וְחִזְקִיָּה עֲנִיתוֹ בְּתַעֲלוֹת:
 וְהַעֲנָה בְּלֵב הֵיט לְיוֹנָה. וְהוֹצֵאתוֹ לְאוֹרוֹת מֵאֲפִלוֹת:
 וְהַעֲנָה חֲנַנְיָה וְעַזְרִיָּה. וּמִיִּשְׂאֵל בְּהַצִּלוֹת לְהַפְּלוֹת:
 וְהַעֲנָה לְדַנְיָאֵל בְּרַחֲמָיו. וּמִלֶּאךָ חֲלָצָהוּ מִשְׁחָלוֹת:
 וְהַעֲנָה לְמִרְדָּכִי וְאַסְתֵּר. וְהַפְּכָת יְגוֹנוֹתֶם לְגִילוֹת:
 וְהַעֲנָה בְּמוֹ עֶזֶר לְעֹזְרָא. וְחִשְׁמוֹנִים עֲנִיתֶם בְּחִילוֹת:
 וְהַעֲנָה בְּתוֹךְ מַעְגַּל לַחוּנִי. בַּעַת נִשְׁבַּע בְּשִׁמְךָ רַב פְּעֻלוֹת:
 וְהַעֲנָה לְכָל צַדִּיק וְחֲסִיד. אֲשֶׁר הָיוּ בְּכָל דּוֹר בְּקִהְלוֹת:
 וְהַעֲנָה אֲנִיּוֹת יָם בְּסַעֲרוֹת. וְהַעֲנָה לְמַתְעֲנָה בְּמִחָלוֹת:
 וְהַעֲנָה לְהוֹלְכִים בִּישִׁימוֹן. וְהַעֲנָה אֲסִירִים בְּכַבְּלוֹת:
 וְהַעֲנָה לְכָל צוֹעֵק וְקוֹרָא. וְכָל בָּאִים לְפָנֶיךָ לַחֲלוֹת:
 עָנָה עֲנִי שְׁפֵל כָּל הַשְּׁפָלִים. וְשֵׂא חֲטָאוֹ מִקְּבֵל הַתְּפִלוֹת:
 וְהֵאֲרֵךְ נָא בְּרַחֲמֶיךָ שְׁנוֹתָיו. וְצִוֵּה כָּל שְׁאֵלוֹתָיו לְמַלְאוֹת:
 וְתַחֲשֹׁב כָּל תְּפִלוֹתָיו קִטְרֹת. לְפָנֶיךָ כְּקִרְבָּנוֹת וְעוֹלוֹת:
 וְהֵאֵל הַמְּקַבֵּל הַתְּפִלוֹת שְׁמַע קוֹלִי אֲשֶׁר יִשְׁמַע בְּקוֹלוֹת:

המילה "נודר!" נשמעת לאחרונה פעמים רבות; אולי רבות מדי. אך האם אנו מייחסים משמעות למילים שאנו מוציאים מכינו? מספרים על רבי כלפון משה הכהן משרבה, ששמע פעם את נכדו מקלל את התרנגול שהתרוצץ בחצר וגער בו. "אבל סבא זה רק תרנגול!" השיב הנכד, "הוא לא מבין מה שאני אומר...". "הבעיה איננה התרנגול," השיב החכם הגרבאי, "אלא המילים הקשות שאנו מתרגלים לומר, שנכנסות לנו לתוך הלב ופוצעות אותו...".

בשעה זו, של אמירת "כל נדרי", נעמוד כולנו בפני ישיבה של מעלה וישיבה של מטה, ונאמר בפניהן:

פותחים את ההיכל ואומרים:

יְהִי ה' אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ. אֵל יַעֲזֹבֵנוּ וְאֵל יִשְׁלָנֵנוּ; הוֹשִׁיעָה אֶת עַמָּךְ, וַיְבָרֶךְ אֶת נַחֲלָתְךָ. וְרַעַם וְנִשְׁאָם עַד הָעוֹלָם; וַיְהִי בְנִסְעֵךְ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה. קוֹמָה ה' וַיַּפְצוּ אֲבוֹתֶיךָ וַיִּנְסוּ מִשְׁנָאִיךָ מִפְּנֵיךָ. קוֹמָה ה' לְמַנוּחָתְךָ. אֶתָּה וְאֶרֶץ עֲזָרָה; כִּהְיִיךָ לְבָשׁוּ עֲדָךְ. וְחִסְדֶּיךָ יִרְנֶנּוּ; בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדְּךָ. אֵל תִּשָּׁב פָּנֶי מִשִּׁיחָךְ; מוֹצִיאִים אֶת סִפְרֵי הַתּוֹרָה, כְּדִי לַצַּרְךָ אֶת זְכוֹת סִפְרֵי הַתּוֹרָה עֲמֹנָה בִּשְׁעָה זֹאת. הַחֲזֵן אוּ מִי שֶׁנוֹשֵׂא אֶת סִפְרֵי הַתּוֹרָה אוֹמֵר:

כָּל נְדָרִי וְאֶסְרִי וּשְׁבוּעִי וְנִדְוִי. וְחֻרְמִי וּקְוִנְמִי. וּקְוִנְחִי. וְקֻנְסִי. דִּי נִדְרָנָא. וְדִי נִגְדָר. וְדִי
אֶשְׁתַּבְּעָנָא. וְדִי נִשְׁתַּבַּע. וְדִי נִדְיָנָא. וְדִי נִגְדִי. וְדִי חֻרְמָנָא. וְדִי נִחְרִים. וְדִי אֶסְרָנָא עַל
נַפְשָׁתָנָא. וְדִי נֶאֱסָר. מִיּוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁעֵבֶר עַד יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה שְׂבָא עֲלֵינוּ לְשָׁלוֹם.
וּמִיּוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה עַד יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׂבָא עֲלֵינוּ לְשָׁלוֹם. נִדְרָנָא לֹא נְדָרִי. וּשְׁבוּעָנָא
לֹא שְׁבוּעִי. וְנִדְוִינָא לֹא נִדְוִי. וְחֻרְמָנָא לֹא חֻרְמִי. וְאֶסְרָנָא לֹא אֶסְרִי.

כדי לחזק את תוקפה של התרת הנדרים, כופלים כל נדרי שלוש פעמים: מהמילים "כל נדרי" ועד "בשגגה".

שרוי לנו, מחול לנו, מותר לנו. מחול לנו ולכם, שרוי לנו ולכם, מותר לנו ולכם.

שְׂרָוֵי לָנוּ וּלְכֶם יִשְׂרָאֵל, מַחֲוֹל לָנוּ וּלְכֶם יִשְׂרָאֵל, מוֹתֵר לָנוּ וּלְכֶם יִשְׂרָאֵל.

מחזור צהר ליום כיפור

מחזור צהר ליום כיפור

עֵרְבֵית

החזן פותח באמירת הפסוקים (ויש קהילות שלא נהגו לאומרם):

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו. ולא יעיר כל חמתו: ה' הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו:

החזן אומר חצי קדיש בנעימה מסורתית השמורה לימים הנוראים:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. (עונים: אמן) בעלמא די ברא פרעותיה. וימליך מלכותיה. ויצמח פרקניה. ויקרב משיחיה. (עונים: אמן) בחייכון וביומיוכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (עונים: אמן) יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא ויתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתגדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. (עונים: אמן) לעילא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתא. דאמירן בעלמא ואמרו אמן. (עונים: אמן)

החזן אומר: ברכו את ה' המברך:

הקהל עונה: ברוך ה' המברך לעולם ועד:

החזן חוזר: ברוך ה' המברך לעולם ועד:

קריאת שמע וברכותיה

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם, אשר בדרבו מעריב ערבים בחכמה. פותח שערים בתבונה. משנה עתים ומחליף את הזמנים ומסדר את הכוכבים. במשמדותיהם ברכיע פרצונו. בורא יומם ולילה. גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור. המעביר יום ומביא לילה. ומבדיל בין יום ובין לילה. ה' צבאות שמו. ברוך אתה ה', המעריב ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת. תורה ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת. על כן ה' אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיך ונשמח ונעלו בדברי תלמוד תורתך ומצותיך וחקותיך לעולם ועד. כי הם חיינו ואורך ימינו. ובהם נהגה יומם ולילה. ואהבתך לא תסור ממנו לעולמים. ברוך אתה ה', אוהב את עמו ישראל:

ביום כיכור נהגו לומר את המילים "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד" בקול רם ולא בלחש.

שמע ישראל, ה' אלהינו, ה' אחד:

ברוך, שם כבוד מלכותו, לעולם ועד:

ואהבת את ה' אלהיך. בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם. בשבתך בביתך ובילכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על ירך. והיו לטפת בין עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

תפילה לשלום חיילי צה"ל

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את חילי צבא הגנה לישראל העומדים על משמר ארצנו וערי אלהינו מגבול הלבנון ועד מדבר מצרים ומן הים הגדול עד לבוא הערבה ביבשה באויר ובים. יתן ה' את אויבינו הקמים עלינו נגפים לפנינו. הקדוש ברוך הוא ישמר ויציל את חילינו מפל צרה וצוקה ומפל נגע ומחלה וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, ידבר שונאינו תחתיהם ויעטרם בכתר ישועה ובעטרת נצחון. ויקים בהם הפתוב: פי ה' אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם ונאמר אמן.

ה' מלך ה' מלך ה' ימלך לעלם ועד. (ב' פעמים)

ימלך ה' לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה: (ב' פעמים)

מחזירים את ספר התורה למקומו, ובהליכה להיכל אומרים:

מזמור לדוד. הבו לה' בני אלים. הבו לה' פבור ועז: הבו לה' פבור שמו. השתחוו לה' בהדרת קדש: קול ה' על המים. אל הפבור הרעים. ה' על מים רבים: קול ה' בכח. קול ה' בהדר: קול ה' שבר ארזים. וישפר ה' את ארזי הלבנון: וירקידם כמו עגל. לבנון ושריון כמו בן ראמים: קול ה' חצב להבות אש: קול ה' יחיל מדבר. יחיל ה' מדבר קדש: קול ה' יחולל אילות ויחשף יערות. ובהיכלו. פלו אמר פבור: ה' למבול ישב. וישב ה' מלך לעולם: ה' עז לעמו יתן. ה' יברך את עמו בשלום:

כשמכניסים את ספר התורה להיכל, אומר החזן:

שובה למעונך ושכון בבית מאונך, כי כל-פה וכל-לשון יתנו הוד והדר למלכותך: ובגנה יאמר שובה ה' רבבות אלפי ישראל: השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם:

קדיש "על ישראל"

יתגדל ויתקדש שמה רבא. (עונים: אמן) בעלמא די ברא פרעותיה. וימליך מלכותיה. ויצמח פרקניה. ויקרב משיחיה. (עונים: אמן) בחייכון וביומיוכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (עונים: אמן) יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא ויתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתגדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. (עונים: אמן) לעילא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתא. דאמירן בעלמא ואמרו אמן. (עונים: אמן)

על ישראל ועל רבנו ועל תלמידיהו ועל כל תלמידי תלמידיהו. דעסקין באוריתא קדשתא. די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר. יהא לנא ולהון ולכון חנא וחסדא ורחמי. מן קדם מארי שמיא וארעא ואמרו אמן. (עונים: אמן)

יהא שלמא רבא מן שמיא. חיים ושבע וישועה ונחמה ושיבא ורפואה וגאולה וסליחה וכפרה ורוח והצלחה. לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן. (עונים: אמן)

עושה שלום במרומו. הוא ברחמינו יעשה שלום עלינו. ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן. (עונים: אמן)

וְהָיָה אִם שָׁמַעְתְּמוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מֵצִוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם. לֹא־הָבָה אֶת ה' אֱלֹהֵיכֶם וְלַעֲבֹדוֹ כְּכֹל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ. וְאֶסְפַּף דָּגָנְךָ וְתִירֶשְׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשׂוֹךְ לְבַהֲמֶתְךָ. וְאִכְלָתָּ וּשְׂבַעְתָּ: הַשְּׁמַרְוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם. וְסִרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אָף ה' בָּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטֶּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ. וְאֲבַדְתֶּם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר ה' נָתַן לָכֶם: וְשָׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם. וְקִשְׁרְתֶּם אֶתֶּם לְאוֹת עַל יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֶתֶּם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם. בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְכִתְבְתֶּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָשָׁבַע ה' לְאַבְרָהָם לֵאמֹר: כִּי־יָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כְּנָפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם. וְנָתַנּוּ עַל צִיצִית הַכֶּנֶף פִּתִּיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וְזִכַּרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת ה' וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם. וְלֹא תִתְּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֶתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי. וְהָיִיתֶם קִדְּשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים. אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם:

כל הקהל עונה: אַמֵּת

החזן חוזר: ה' אֱלֹהֵיכֶם אַמֵּת:

וְאִמּוּנָה כָּל זֹאת וְקִים עָלֵינוּ. כִּי הוּא ה' אֱלֹהֵינוּ וְאִין זִלְתּוֹ. וְאִנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מַלְכִּים. הַגֹּאֲלֵנוּ מִלְּפָנָיו מִכָּף כָּל עָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְדֵּעַ לָנוּ מִצְרַיִם. הַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשָׁנוּ: הַשֵּׁם נִפְשָׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לְמוֹט רִגְלָנוּ. הַמְדַּרְכֵּנוּ עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ. וְיִרַם קִרְנָנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ. הָאֵל הַעוֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים נִקְמָה בַּפְּרָעָה. בָּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חָם. הַמַּכָּה בְּעַבְדָּתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וְיוֹצִיא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בָּנוּ בֵּין גְּזָרֵי יַם סוּף. וְאֶת רוּדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע.

רְאוּ בָנִים אֶת גְּבוּרָתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ. וּמִלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלֵם. מִי כַמֹּכָה בְּאֵלִים ה' מִי כַמֹּכָה נֶאֱדָר בְּקִדְּשׁ. נוֹרָא תִהְיֶה עֲשֵׂה פְלֹא: מִלְכוּתְךָ ה' אֱלֹהֵינוּ רְאוּ בְּנִיךָ עַל הַיָּם יָחִיד כָּלֵם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ ה' יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר כִּי פָדָה ה' אֶת יַעֲקֹב. וּגְאָלוּ מִיַּד חִזְק מִמֶּנּוּ: בְּרוּךְ אַתָּה ה', גָּאֹל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנָיו לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמְךָ וְתַקְנֵנוּ מִלְּפָנָיו בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהָרָה לְמַעַן שְׁמֹךְ וְהִגֵּן בְּעַדֵּנוּ. וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עֵירְךָ סֶכֶת רַחֲמִים וְשָׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַפּוֹדֵשׁ סֶכֶת שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם אָמֵן:

כל הקהל אומר יחד את הפסוק הבא המבטא את מהותו של יום הכיפורים:

כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטָהָר אֶתְכֶם.

מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי ה' תִּטְהָרוּ:

החזן אומר חצי קדיש:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (עוֹנִים: אָמֵן) בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא פְּרָעוּתִיהּ. וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתִיהּ. וְיַעֲמִיחַ פְּרָקְנִיהּ. וְיִקְרַב מְשִׁיחִיהּ. (עוֹנִים: אָמֵן) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן. (עוֹנִים: אָמֵן) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי עַלְמֵי יַתְבָּרָךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשָּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְּקִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (עוֹנִים: אָמֵן) לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירָתָא. תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא. דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן. (עוֹנִים: אָמֵן)

בשירו של שמואל קראוס, "רואים רחוק רואים שקוף", שר מאיר בנאי: "בן אדם כעץ שתול על מים, שורש מבקש, בן אדם כסנה מול השמיים, בו בוערת אש". דומה כי מילים אלו מתארות היטב את עמידתו של האדם אל מול אלוהים. ללא כל מחיצות המפרידות ביניהם - כל כולו סנה בוער.

כך היא תפילת העמידה של יום הכיפורים, שחוט של חסד משוך עליה. אלו הם אולי הדקות היחידות במשך היממה כולה שבהן כל אחד מאיתנו הופך להיות מעין "רשות היחיד" משל עצמו, עומד לבדו בדממה - בלא חזן, קורא או קהל שמצטרף ברקע. שורש מבקש לבדו, כסנה מול השמיים שבו בוערת אש.

• תפילת עמידה •

אֲדֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח. וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אֲבָרָה. אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת. וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבָנָיו בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים. כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה ה', מִגֵּן אֲבָרָה:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ. מוֹדִיר הַטָּל. מְכַלְכֵּל חַיִּים בַּחֲסֵד. מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמַקְיֵם אִמּוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָי. מִי כַמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ. מֶלֶךְ מִמִּית וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יִשׁוּעָה:

מִי כַמוֹךָ אֵב הַרְחֵמֵן זוֹכֵר יִצְחָקוֹ בְּרַחֲמִים לְחַיִּים:

וְנִאֲמֵן אַתָּה לְהַחְיִית מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה ה', מַחֲיָה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ. וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֶלָה: לְדוֹר וָדוֹר הַמְלִיכוּ לְאֵל כִּי הוּא לְבָדּוּ מְרוֹם וְקְדוּשׁ:

וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שְׁמֹךְ ה' אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

ובכן תן פתוך ה' אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת ויראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך בלבב שלם שידענו ה' אלהינו שהשלטן לפניך עז בידך וגבורה בימינך ושמך נורא על כל מה שבראת:

ובכן תן כבוד לעמך תהלה ליראיך ותקוה טובה לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך שמחה לארצך ששון לעירך וצמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת נר לבן ישי משיחך במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישירים יעלו וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפץ פיה והרשעה כלה בעשן תכלה כי תעביר ממשלת זרזון מן הארץ:

ותמלך אתה הוא ה' אלהינו מהרה על כל מעשיך בהר ציון משכן כבודך ובירושלים עיר מקדשך כפתוב בדברי קדשך: **ימלך ה' לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:**

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מבלעדיך כפתוב וגבה ה' צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה.

ברוך אתה ה' המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבנתנו מלפניו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו ה' אלהינו באהבה את יום הפורים הזה את יום סליחת העון הזה את יום מקרא קדש הזה למחילה ולסליחה ולכפרה ולמחל בו את כל עונותינו באהבה מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו מחול לעונותינו ביום הפורים הזה ביום סליחת העון הזה ביום מקרא קדש הזה מחה והעבר פשעינו מנגד עיניך כאמור: אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכר: ונאמר: מחיתי קעב פשעיך וכענן חטאותיך שובה אלי כי גאלתיך: ונאמר: כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וידעה וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו וזכרון ירושלים עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן לחסד ולרחמים לחיים טובים ולשלום ביום הפורים הזה ביום סליחת העון הזה ביום מקרא קדש הזה לרחם בו עלינו ולהושיענו וזכרנו ה' אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים חסד וחננה וחמול ורחם עלינו והושיענו פי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

אלהינו ואלהי אבותינו מלוך על כל העולם כולו בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך.

והופע בהדר גאון עזך על כל יושבי תבל ארצך וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו: ה' אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו: קדשנו במצותיך שים חלקנו בתורתך שבענו מטובך שמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת כי אתה ה' אלהים אמת ודברך מלפניו אמת וקיים לעד.

ברוך אתה ה' מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו ישראל וימעביר אשמותינו בכל שנה ושנה מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הפורים:

רצה ה' אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך: ואתה ברחמיך הרבים תחפץ בנו ותרצנו ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה ה' המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא ה' אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צורנו צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא לדר ודר נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיד שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלפניו לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה:

וכתוב לחיים טובים כל בני בריכתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב: ברוך אתה ה' הטוב שמך ולך נאה להודות:

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד צדקה ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו ה' אלהינו תורה וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלום וטוב בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל ברוב עז ושלום:

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה ונחמה וגזרות טובות נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום:

ברוך אתה המברך את עמו ישראל בשלום. אמן:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגאלי:

הווידוי הוא חלק בלתי נפרד מתפילות יום הכיפורים ואנו חוזרים עליו בכל התפילות. עניינו העיקרי הוא לקחת אחריות על מעשינו וערבות הדדית (לכן הוא נכתב בלשון רבים ומזכיר גם חטאים שבוודאי לא עשינו); וטמונה בו בשורה גדולה בנוגע לאפשרות התיקון וההתקדמות. אלא שזוהי איננה משימה קלה בעבור אף אחד: "להסתכל לאמת בפנים, ישר לעיניים, להביט נכוחה, לשבור את מנגנון ההגנה העצמית, לנתץ את המחיצות המלאכותיות, לקרוע את המסווה, וכל זה 'למען נחדל מעושק ידינו'. אז ורק אז - 'לפני ה' תטהרו'." (הרב יוסף דב סולוביצ'יק)

אָנָּא ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תְּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִלִּפְנֵינוּ מִתְחַנְתָּנוּ. שְׁאִין אֲנַחְנוּ עֲזִי פָנִים וְקִשָּׁה עֶרֶף לֹוֹמֵר לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאָנוּ. אָבֵל חָטְאָנוּ. עֲוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ:

מכים על החזה (על מקום הלב) באגרוף יד ימין כאות אשמה, בהזכרת כל אחד מהעוונות:

אֲשַׁמְנוּ. בִּגְדָנוּ. גִּזְלָנוּ. דִּבְרָנוּ דִּפִּי וְלִשׁוֹן הָרָע. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדָנוּ. חִמְסָנוּ. טָפְלָנוּ שָׁקָר וּמְרֻמָּה. יַעֲצֵנוּ עֲצוֹת רָעוֹת. כִּזְבָּנוּ. כַּעֲסָנוּ. לָעֵנוּ. מִרְדָּנוּ. מְרִינוּ דְּבָרֶיךָ. נֶאֱצָנוּ. נֶאֱפָנוּ. סָרְדָנוּ. עֲוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. פְּגַמְנוּ. צָרְדָנוּ. צַעֲרָנוּ אֵב וְאֵם. קִשְׁינוּ עֶרֶף. רִשְׁעָנוּ. שַׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲנוּ וְתַעֲתַעְנוּ.

וּסְרָנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ. וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

מִה נֶאֱמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמֵה נֶסְפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אֵתָּה יוֹדֵעַ. אֵתָּה יוֹדֵעַ רֵזִי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל חַי. אֵתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי בֵּטָן רוּאָה כְּלוֹיֹת וְלֵב. אֵין דְּבַר נֶעְלָם מִמֶּךָ, וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּמְחַל לָנוּ אֶת כָּל חַטֹּאתֵינוּ. וְתִכְפֹּר לָנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִמְחַל וְתִסְלַח לְכָל פֶּשַׁעֵינוּ:

מכאן ואילך אנו מונים את סוגי החטאים והעבירות, לפי סדר אותיות הא-ב, ישר והפוך:

עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֵנָם:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִלִי דַּעַת:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוֹי עֲרִיוֹת:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּהִרְהוּר הַלֵּב:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִדּוֹי פֶּה:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִדּוֹן:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹק יָד:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִמְאַת שְׁפָתַיִם:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בִּיצֵר הָרֶע:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בִּיּוֹדָעִים וּבְלֹא יוֹדָעִים:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבִכְזָב:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן הָרֶע:

עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִרְאִית הָעֵינַיִם:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִשְׁךְ וּבְמִרְבִּית:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁיחַ שְׁפָתוֹתֵינוּ:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִתֵּר:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רְמוֹת:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִתְחוֹן פֶּה:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּצַעְדֵי רַגְלִים לְהָרֶע:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַפִּיצַת יָד:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּרָצוֹן:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁגְגָה:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִשׁוּמַת יָד:

עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵב:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְאָת חֵנָם:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּרַגְלִים מִמְהָרוֹת לְרוֹץ לְרָעָה:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּרַכִּילוֹת:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִשׁוֹי עֶרֶף:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּצִוָּאר עֵתֶק:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִרְקַת עַל:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּעִזּוֹת מִצַּח:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקּוֹר עֵינַיִם:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִטְיַת גְּרוֹן:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִשָּׂא וּמִתֵּן:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן תִּרְמִית:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּכִנְסִיָּה שְׁלֹא לְשֵׁם שָׁמַיִם:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹהָרָא:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִמְאַת רַעְיוֹן:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוֹל הַשֵּׁם:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוֹל הוֹרִים וּמוֹרִים:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹעוֹד עֲבָרָה:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹצָאת דִּבָּה:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבְרִים בְּטִלִּים:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִאוּה וּבּוֹז:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלְגוּל זֶה וּבְגִלְגוּלִים אֲחֵרִים:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוֹי שְׁפָתַיִם:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִכִּילַת אִסּוּר:

עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִאֲתִים וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה אֲבָרִים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וּשְׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה גִידִים שֶׁל גּוֹפְנוּ וּנְפִשָּׁנוּ וְרוּחָנוּ וְנִשְׁמָתֵנוּ וְנִשְׁמָה לְנִשְׁמָתֵנוּ:
עַל חָטָא שְׁחָטָנוּ לְפָנֶיךָ שְׁגָרְמָנוּ פֶּגֶם וּמוֹם בְּמִאֲתִים וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה אֲבָרִים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וּשְׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה גִידִים שֶׁל אֲחֵרִים וּבְגוֹפֵם וּנְפִשָּׁם וְרוּחָם וְנִשְׁמָתָם וְנִשְׁמָה לְנִשְׁמָתָם:

על חטאים שאנחנו חייבים עליהם על בטול מצות עשה:
 על חטאים שאנחנו חייבים עליהם על לאו הנתק לעשה:
 על חטאים שאנחנו חייבים עליהם על לאו שאין בו מעשה:
 על חטאים שאנחנו חייבים עליהם עלה:
 על חטאים שאנחנו חייבים עליהם חטאת:
 על חטאים שאנחנו חייבים עליהם קרבן עולה ויורד:
 על חטאים שאנחנו חייבים עליהם אשם תלוי ואשם ודאי:
 על חטאים שאנחנו חייבים עליהם מפת מרדות:
 על חטאים שאנחנו חייבים עליהם מלקות ארבעים:
 על חטאים שאנחנו חייבים עליהם מיתה בידי שמים:
 על חטאים שאנחנו חייבים עליהם מיתות משונות:
 על חטאים שאנחנו חייבים עליהם כרת וערירי:
 על חטאים שאנחנו חייבים עליהם גלגול בדומם וצומח וחי בלתי מדבר. וחי מדבר:
 על חטאים שאנחנו חייבים עליהם כל מיני יסורים:
 על חטאים שאנחנו חייבים עליהם כל מיני עונשים:
 על חטאים שאנחנו חייבים עליהם ארבע מיתות בית דין:
 סקילה, שרפה, הרג וחינוק. על מצות עשה. ועל מצות לא תעשה. בין שיש בס קום עשה. ובין שאין בס קום עשה. בין שגלויים לנו. ובין שאינם גלויים לנו. את שגלויים לנו כבר אמרנום לפניהם ה' אלהינו ואלהי אבותינו, והורינו לך עליהם. ואת שאינם גלויים לנו, הם גלויים וידועים לפניך, כי הכל גלוי וצפוי לפניך ה' אלהינו. כמו שנאמר: הנסתרת לה' אלהינו. והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת:

כי אתה סולחן לישראל ומוחלן לשבטי ישראל. ומבליעדיך אין לנו מלך מוחל וסולחן: אלהי. עד שלא נוצרתי איני כדאי, ועכשו שנוצרתי כאלו לא נוצרתי. עפר אני בחיי, קל וחמר במיתתי. הרי אני לפניך ה' אלהי ואלהי אבותי, ככלי מלא בושח וכלמה:

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי, שלא אחטא עוד. ומה שחטאתי לפניך מחק ברחמיך הרבים, אבל לא על ידי יסורין וחולאים רעים:

אלהי. נצור לשוני מרע. ושפתותי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדום. ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך. ואחרי מצותיך תרדוף נפשי. וכל הקמים עלי לרעה. מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבותם. עשה למען שמך. עשה למען ימינך. עשה למען תורתך. עשה למען קדשתך. למען יחלצון ידידיך. הושיעה ימינך וענני:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. ה' צורי וגאלי:

המתפלל פוסע שלוש פסיעות קטנות לאחר ואומר:

עושה השלום במדומיו, הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו, ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שתבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך לעשות חקי רצונך ולעבדך בלבב שלם:

החזן אומר את הפסוקים הבאים ולאחריהם חצי קדיש:

יהי שם ה' מברך. מעתה ועד עולם: ממזרח שמש עד מבואו. מהלל שם ה': רם על כל גוים ה'. על השמים כבודו: ה' אדנינו. מה אדיר שמך בכל הארץ:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. (עונים: אמן) בעלמא די ברא פרעוניה. וימליך מלכותיה. ויצמח פרקניה. ויקרב משיחיה. (עונים: אמן) בחיכון וביומכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (עונים: אמן) יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתגדד. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. (עונים: אמן) לעילא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמיתא. דאמירן בעלמא ואמרו אמן. (עונים: אמן)

◆ סליחות ◆

החלק המרכזי החוזר בכל חמש התפילות ביום הכיפורים הוא אמירת פיוטי ה"סליחות", המשולבות באזכרת שלוש עשרה מידות הרחמים, שכן עיקרו של יום הכיפורים הוא בקשת סליחה ומחילה על עוונותינו.

כבר מראש חודש אלול מהדהדות באוזנינו נעימות הסליחות. אומנם קולו של הגבאי הזקן הדופק על חלונות הבתים יום יום ומכריז "סליחות" התחלפו בצלצול שעון מעורר, אך הם יישארו בזיכרונו עוד שנים רבות. פיוטים מבית אבא, כוס תה מהביל עם נענע, וגעגועים. כמה געגועים! יום יום באשמורת הבוקר, באווירה מיוחדת השמורה לשעות זכות אלו, עד ליום כיפור - שיא השיאים. על פי המסורת, ביום זה ירד משה רבנו בפעם השנייה מהר סיני ובידו לוחות הברית - לאחר שאת הלוחות הראשונים שבר בעת חטא העגל. מאז למדנו שאומנם יש חטא ועוון - והרי כולנו בני אדם - אך יש גם אפשרות לתיקון, סליחה וכפרה. הללו נעשים בתהליך ארוך, יום אחר יום, עקב לצד אגודל. זהו מסע של אלף מיל המתחיל בצעד קטן.

התקדשו למחרת וחלו נא כפי אל

הכון לקראת אלהיך ישראל

פסוקים שבהם אנו מבקשים שה' ישמע ויקבל את תפילתנו, הנאמרים על ידי החזן והקהל לפני הסליחות של תפילת ערבית.

תפלה לדרור שמעה ה' צדק הקשיבה רנתי האזינה תפילתי בלא שפתי מרמה:

תפלה לדרור הטה ה' אונך ענני כי עני ואביון אני:

תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדרך ודד:

תפלה לעני כי יעטף ולפני ה' ישפך שיחו:

תפלה לחבקוק הנביא על שגינות:

שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד:

שמע ה' ורחמי ה' יהי עזר לי:

שמע ה' קולי אקרא ורחמי וענני:

שמע ה' תחנוני ה' תפילתי יקח:

שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי:

שִׁמְעַ עַמִּי וְאַעֲיֶדְהָ בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי:
 כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שָׁקַץ עֲנֹת עֲנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבִשְׁוֹעוֹ אֱלֹוֵי שִׁמְעַ:
 כִּי שִׁמְעַ אֶל אֲבִיוֹנִים ה' וְאֶת אֲסִירָיו לֹא בָזָה:
 שִׁמְעַ קוֹל תַּחֲנוּנָיו בְּשׁוֹעֵי אֱלֹוֹיךָ בְּנִשְׁאֵי יָדֶיךָ אֶל דְּבִיר קִדְשְׁךָ:
 שִׁמְעָה תַּפְלָתִי ה' וְשׁוֹעֲתִי הַאֲזִינָה אֶל דְּמַעְתִּי אֶל תַּחֲרֹשׁ כִּי גֵר אֲנִי עִמָּךְ תּוֹשֵׁב כָּל אֲבוֹתַי:
 שִׁמְעַ תַּפְלָתִי הַאֲזִינָה אֶל תַּחֲנוּנִי בְּאִמְנַתְךָ עֲנִי בְּצַדִּיקְךָ:
 ה' יִשְׁמַע בְּקִרְאִי אֱלֹוֹי:
 ה' שִׁמְעָתִי שִׁמְעֵךְ יִרְאֵתִי, ה' פֶּעֶלְךָ בְּקִרְבִּי שָׁנִים חִיֵּהוּ בְּקִרְבִּי שָׁנִים תוֹדִיעַ בְּרָגוֹ רַחֵם תִּזְכּוֹר:
 מִלִּפְנֵיךְ מִלִּפְנֵי רִיקִם אֶל תִּשְׁיִבֵנּוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמַעַ תַּפְלָה:
 שׁוֹמַעַ תַּפְלָה. עֲדִיךָ כָּל בָּשָׂר יִבְאוּ:

פיוט "אנא ה'" העוסק בבקשה לקבלת תפילתנו.

אֲנָא ה', רַחֲמִיךָ יִרְאוּ. אֲנָא שְׁעָה נָא, לְעַם תַּפְלָה יִשְׂאֹו. אֲנָא הַעֲתֵר, כִּי בְשִׁמְךָ קִרְאוּ.
שִׁמְעַ תַּפְלָה, עֲדִיךָ כָּל בָּשָׂר יִבְאוּ.
 אֲנָא ה', אֲזוֹן נָא אֶת תַּחֲנֻנָּתִי. בְּקִרְאִי בְּלֵב אָנוּן, רַפָּא אֶת מַגְנָתִי. שִׁמְעָה ה' צִדִּיק,
 הַקְשִׁיבָה רְנָתִי.
שִׁמְעַ תַּפְלָה, עֲדִיךָ כָּל בָּשָׂר יִבְאוּ.
 אֲנָא ה', גָּנוּן נָא אֲמוּלְךָ. דִּלְתִּיךָ בְּדַפְקִם, הֲרָאֵם נָא גְדֻלְךָ. שִׁמְעַ קוֹל תַּחֲנוּנִי, בְּשׁוֹעֵי אֱלֹוֹיךָ.
שִׁמְעַ תַּפְלָה, עֲדִיךָ כָּל בָּשָׂר יִבְאוּ.
 אֲנָא ה', הַקְשִׁיבָה נִפְשִׁי נַעֲנֶה. הַזְרוּעִים בְּדַמְעָה, יִקְצוּרוּ בְּרָנָה. שִׁמְעָה תַּפְלָתִי ה',
 וְשׁוֹעֲתִי הַאֲזִינָה.
שִׁמְעַ תַּפְלָה, עֲדִיךָ כָּל בָּשָׂר יִבְאוּ.
 אֲנָא ה', לְטוֹבָה זָכְרֵנוּ. וְאֵל נָא כִּמְפַעֲלֵנוּ, ה' תְּדַיְנֵנוּ. שִׁמְעַ ה' קוֹלִי אֶקְרָא, וְחַנּוּנוֹ וְעֲנָנוּ.
שִׁמְעַ תַּפְלָה, עֲדִיךָ כָּל בָּשָׂר יִבְאוּ.
 אֲנָא ה', חוֹס נָא מִמַּעוֹן שְׁמִיךָ. עַל עַמָּךְ הָעֲנִיִּים, הַמִּיחֲלִים רַחֲמִיךָ. כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא, עַל
 עִדְךָ וְעַל עַמָּךְ.
שִׁמְעַ תַּפְלָה, עֲדִיךָ כָּל בָּשָׂר יִבְאוּ.

שׁוֹמַעַ תַּפְלָה. עֲדִיךָ כָּל בָּשָׂר יִבְאוּ: שׁוֹמַעַ תַּחֲנָה. אֱלֹוֹיךָ כָּל הָרוּחוֹת יִבְאוּ: יִבְאוּ אֱלֹוֹיךָ
 הָרוּחוֹת. וְכָל הַנְּשָׁמָה:

הַנְּשָׁמָה לְךָ וְהַגּוֹף פֶּעֶלְךָ. חוֹסָה עַל עַמָּלְךָ: הַנְּשָׁמָה לְךָ וְהַגּוֹף פֶּעֶלְךָ. צוּר אֲשֶׁר אֵין
 דּוּמָה לְךָ. חוֹסָה עַל עַמָּלְךָ: הַנְּשָׁמָה לְךָ וְהַגּוֹף פֶּעֶלְךָ. ה' עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמִיךָ: שִׁמְךָ נִקְרָא
 עָלֵינוּ. ה' אֱלֹהֵינוּ: שִׁמְךָ נִקְרָא בְּקִרְבֵּנוּ. אֵל תַּנִּיחֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ: וְאֵנִי בְּרַב חֶסֶדְךָ אֲבוֹא
 בֵּיתְךָ אֲשֶׁתַּחֲוֶה אֶל הַיִּכָּל קִדְשְׁךָ בִּירְאָתְךָ: אֲשֶׁתַּחֲוֶה אֶל הַיִּכָּל קִדְשְׁךָ וְאִזְדָּה אֶת שְׁמִיךָ
 עַל חֶסֶדְךָ וְעַל אֲמַתְךָ כִּי הַגְדֵּלְתָּ עַל כָּל שְׁמִיךָ אֲמַרְתָּ: בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעָה נִבְרַכָּה
 לִפְנֵי ה' עֲשֵׂנוּ: הַשְׁתַּחֲוֶה לַה' בְּהִדְרַת קִדְשׁ חִילוֹ מִפְּנֵי כָּל הָאָרֶץ: הִבּוּ לַה' כְּבוֹד שְׁמוֹ
 הַשְׁתַּחֲוֶה לַה' בְּהִדְרַת קִדְשׁ: וְהִיָּה בְּיוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל וּבְאוֹ הָאֲבָדִים בְּאָרֶץ
 אֲשׁוּר וְהַנְּדָחִים בְּאָרֶץ מִצְרַיִם וְהַשְׁתַּחֲוֶה לַה' בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם: רוֹמְמוּ ה' אֱלֹהֵינוּ
 וְהַשְׁתַּחֲוֶה לַהֲרֵ קִדְשׁוֹ כִּי קִדְשׁ ה' אֱלֹהֵינוּ: אַתָּה הוּא ה' לְבָדְךָ אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם
 שְׁמִי הַשָּׁמַיִם וְכָל צִבְאָם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מַחִיָּה אֶת
 כָּלִם וְצִבְאָ הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים:

פיוט "משתחווים להדרת קדש" לרבי יהודה הלוי, המעורר אותנו להתכונן לקראת המפגש עם אל מלא רחמים.

מִשְׁתַּחֲוִים לְהִדְרַת קִדְשׁ הַר אֲרִיאֵל. וּלְפָנַי יִקְרַת מוֹסַד הַהֲרָאֵל. הַתְקַדְּשׁוּ לְמַחֲרַת
 וְחִלוּ נָא פָנָי אֵל.

הַבּוֹן לְקִרְאָת אֱלֹוֹיךָ יִשְׂרָאֵל

תָּנוּ עַז בְּאִיִּים וּכְבֹּדוֹ בְּאוֹרִים. וּמִמְשַׁפְּחוֹת גּוֹיִם הִבְדְּלוּ בַּחוּרִים. וְהִיִּיתֶם נִקְיִים בְּיוֹם
 הַכַּפּוּרִים. מַעוֹן פְּדוּיִם וּמִכָּל חַטָּא שְׂמוּרִים. זֶה לֵיל שְׂמוּרִים לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

הַבּוֹן לְקִרְאָת אֱלֹוֹיךָ יִשְׂרָאֵל

וְקָרְעוּ הַלְבָבוֹת וְהַשְׁפִּילוּ גִבְהֵם. וְשִׂאוּ זִכּוֹת אֲבוֹת וְהַתְהַלְכוּ לְנִגְהֵם. וְקִרְאוּ מוֹל עֲרֻבוֹת
 בְּקוֹל פִּיִּם יִנְהֵם. לְגִבּוֹר בְּקִרְבוֹת לֹא נֵם וְלֹא נִדְהֵם. אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם יַצְחֵק וַיִּשְׂרָאֵל.

הַבּוֹן לְקִרְאָת אֱלֹוֹיךָ יִשְׂרָאֵל

דִּלְתִּי קִבְלָה פֶּתַח אֶל שׁוֹאֲלֵיהֶם. וּרְפוּאוֹת תַּעֲלָה הַעֲלָה לְמַחֲלֵיהֶם. וּפָנֵי חֵן וְחַמְלָה
 הָאִירָה לָהֶם וּבִסְפֹּר מַחֲלָה תִכְתֵּב מִיחֲלֵיהֶם. וּפְתַחַת עֲלֵיהֶם שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

הַבּוֹן לְקִרְאָת אֱלֹוֹיךָ יִשְׂרָאֵל

הַמִּצָּא לִישָׁע עֲדִיךָ הַנְּשָׁבָה. וּמִנְחָתוֹ תִּשָּׂע אִם מַעֲט וְאִם הֲרֵבָה. וְאִם הֲרֵבָה רִשָּׁע
 פְּדוּת עִמָּךְ הֲרֵבָה. וְלִשְׁבִי פִשָּׁע גִּלָּה אִוֹר נִחְבָּה. וְאֵל בְּאִפְךָ תִּכְבֶּה אֶת נֵר יִשְׂרָאֵל

הַבּוֹן לְקִרְאָת אֱלֹוֹיךָ יִשְׂרָאֵל

לְדוֹד ה' אוֹרִי וַיִּשְׁעִי מִמִּי אִירָא ה' מַעוֹז חַיִּי מִמִּי אֶפְחָד:

ה' אֱלֹהֵי שׁוֹעֲתִי אֱלֹוֹיךָ וְתִרְפָּאֵנִי:

ה' בְּקִרְבִּי תִשְׁמַע קוֹלִי בְּקִרְבִּי אֶעֱרֹךְ לְךָ וְאַצְפֶּה:

ה' בְּשָׁמַיִם הַכִּין כִּסְאוֹ וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה:

ה' בַּהֲשִׁימִים חֲסֶדְךָ אֲמוּנָתְךָ עַד שְׁחָקִים:

ה' גָּדוֹל אֲתָה וְגָדוֹל שְׁמֶךָ בְּגִבּוֹרָה:

אֵל אֱלֹהִים ה' דָּבַר וַיִּקְרָא אֶרֶץ מִמְזֶרֶח שָׁמֶשׁ עַד מִבְּאוֹ:

וְה' (הוא) הַטּוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה:

ה' וְאֵין עוֹד זִוְלָתִי (זולתו) אֵין אֱלֹהִים:

ה' וְכִרְנוּ יִבְרָךְ יִבְרָךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל:

ה' חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יִגְדִּיל תְּהִלָּה וַיֵּאדָּר:

כִּי אֲתָה אֲדֹנֵי טוֹב וְסֹלָח וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרָאִיךָ:

ה' יִשְׁמַע בְּקִרְאֵי אֱלֹיוֹ:

ה' יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

ה' יַחַתּוּ מְרִיבָיו עָלָיו בְּשָׁמַיִם יָרֵעַם:

ה' יִדִּין אֶפְסֵי אֶרֶץ וַיִּתֵּן עֵץ לְמִלְכּוֹ וַיִּרֶם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ:

ה' מֶלֶךְ ה' מֶלֶךְ ה' יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

ה' עֵץ לְעַמּוֹ וַיִּתֵּן ה' יִבְרָךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

ה' צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אֲדָם בִּטָּח בְּךָ:

מִזְמוֹר לְדָוִד ה' קְרָאתִיךָ חוֹשֶׁה לִי הַאֲזִינָה קוֹלִי בְּקִרְאֵי לְךָ:

אֲדֹנֵי שְׁמֶעָה אֲדֹנֵי סִלְחָה אֲדֹנֵי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֵּאֲחָר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עֵירֶךָ וְעַל עַמְּךָ:

ה' שְׁמַע תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה אֵל תַּחֲנוּנֵי בְּאִמְנָתְךָ עֲנֵנִי בְּצַדִּיקְתְּךָ:

פיוט "אנא בקראנו" לרבי דוד אבן-בבדקה שבו החזן והקהל שואלים ועונים זה לזה ומבקשים שה' ישמע תפילותנו ויסלח לחטאתנו.

אָנָּה בְּקִרְאָנוּ לְקוֹל שְׁוַעֲנוּ ה' שְׁמַעָה אָנָּה בְּרַחֲמֶיךָ עוֹן בְּצַעֲנוּ ה' סִלְחָה

דְּבָרִים לְקַחְתִּי, שְׁמַע ה'

וְחַטָּא בּוֹ יוֹחַמְתִּי, סִלַּח ה'

אָנָּה בְּקִרְאָנוּ לְקוֹל שְׁוַעֲנוּ ה' שְׁמַעָה

וּמַמְעוֹן שְׁמִיךְ שְׁמַע ה'

וְחַטָּאת עִמָּךְ סִלַּח ה'

אָנָּה בְּרַחֲמֶיךָ עוֹן בְּצַעֲנוּ ה' סִלְחָה

יוֹם עֲרָכִי שְׁבַחָה שְׁמַע ה'

מְשׁוּבָה נִצְחָה סִלַּח ה'

אָנָּה בְּקִרְאָנוּ לְקוֹל שְׁוַעֲנוּ ה' שְׁמַעָה

קוֹל שְׂאֲרִית יַעֲקֹב שְׁמַע ה'

עוֹן כָּל לֵב עֹקֵב סִלַּח ה'

אָנָּה בְּרַחֲמֶיךָ עוֹן בְּצַעֲנוּ ה' סִלְחָה

אֲבָרְךָ אֶת ה' אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֵף לִילּוֹת יִסְרוּנִי כְּלִיּוֹתִי: בַּחֲנֻת לִבִּי פָקַדְתָּ לִילָה צִרְפַּתְנִי

כָּל תַּמְצָא זְמַתִּי כָּל יַעֲבֹר פִּי: יוֹמָם יִצְוֶה ה' חֲסֶדּוֹ וּבִלְיָלָה שִׁירוֹ עִמִּי תִפְלֶה לְאֵל חַיִּי:

לְהַגִּיד בְּבִקְרָה חֲסֶדְךָ וְאֲמוּנָתְךָ בְּלִילּוֹת: מִלִּפְנֶיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תַּחֲזִינָה מִיִּשְׂרָאֵל:

וְאֲנִי תִפְלִיתִי לְךָ ה' עַתָּה רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב חֲסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ: הַשִּׁיבֵנו ה' אֱלֹהֵינוּ

וְנִשְׁוֹבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ כְּקֶדֶם:

חז"ל לימדונו כי בשעה שמושה רבנו התפלל שהקב"ה יכפר על חטא העגל, מסר לו הקב"ה סוד: כל זמן שישראל מזכירים שלוש עשרה מידות של רחמים לפני ה', מיד הוא מוחל להם.

אף אנו באים בשעה זו ומזכירים לפני ה' ברית שלוש עשרה מידות ויודעים שתפילותינו לא ישובו ריקם - ודאי לא כשהן מגיעות ישירות אל המלך היושב על כיסא רחמים.

כל הקהל עומד ואומר יחד בנעימה מיוחדת:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵּג בְּחִסְדִּידוֹת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֵּה מַחֲלָה לַחַטָּאִים. וְסִלִּיחָה לַפּוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא כֹרַעְתָּם לָהֶם גּוֹמֵל. אֵל הוֹרְתָנוּ לְוֹמֵר מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעָן מִקֶּדֶם. וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיִּרְדּוּ ה' בְּעֵנָן וַיִּתְּיֹצֵב עַמּוֹ שָׁם. וַיִּקְרָא בְּשֵׁם, ה'. וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר ה' עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא:

ה' | אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶץ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת: נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עוֹן וּפָשַׁע וְחַטָּאָה, וְנִקְהָה

וְסִלְחָתָהּ לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵינוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

כל הקהל קורא יחד בקול פסוק זה המבטא את מהותו של יום הכיפורים:

כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטָהֳרָה אֶתְכֶם.

מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי ה' תִּטְהָרוּ:

רחמנא אדפר לן קימה דאברהם רחיקא בדיל ויעבר:
(כְּלוּמָר: בְּזִכּוֹת אֲמִירַת "וַיַּעֲבֹר")

רחמנא אדפר לן קימה דיצחק עקידא	בדיל ויעבר:
רחמנא אדפר לן קימה דייעקב שלימא	בדיל ויעבר:
רחמנא אדפר לן קימה דמשה נביאה	בדיל ויעבר:
רחמנא אדפר לן קימה דאהרן כהנא	בדיל ויעבר:
רחמנא אדפר לן זכותה דיוסף צדיקא	בדיל ויעבר:
רחמנא אדפר לן קימה דדוד מלכא משיחא	בדיל ויעבר:
רחמנא אדפר לן קימה דפינחס קנאה	בדיל ויעבר:

רַחֲמָנָא אֲדָכֵר לֵן צְלוּתָהּ דְּשִׁלְמָה מִלְפָּא
רַחֲמָנָא אֲרִיס יִמְיִיךְ וְאַצְמַח פְּרָקְנֵךְ
רַחֲמָנָא בְּכִסּוּפֵי אַפִּין אֲתִינָא לְמִקְרִי קַמְךָ רַחֵם עָלַן

רַחֲמָנָא גְלִי גְבֻרְתֶּךָ וּפְרָק לֵן
רַחֲמָנָא דִּינֵן אַפִּיק לְנִהוּרָא
רַחֲמָנָא דִּינָא דְחֵי טְבִי גִזֹּר עָלַן
רַחֲמָנָא הִרְרֵךְ שׁוּי עָלַן
רַחֲמָנָא וְלֹא תִתְפַּרַע פְּעוּבָדְנָא בִּישִׁין מִנֵּן
רַחֲמָנָא יוֹךְ אֲשֵׁרִי עָלַן
רַחֲמָנָא חֲשׁוּב עָלַן טְבוֹן
רַחֲמָנָא טְבוֹן סְגִינָא אִייתִי עָלַן
רַחֲמָנָא יִתְגַּלְגֵּלֵן רַחֲמֵךְ עָלַן
רַחֲמָנָא כְּתַבִּינֵן בְּסִפְרָא דְחֵי
רַחֲמָנָא כְּתַבִּינֵן בְּסִפְרָא דְרַחֲמֵי
רַחֲמָנָא כְּתַבִּינֵן בְּסִפְרָא דְצִדִּיקִי וְחִסְדִּי
רַחֲמָנָא כְּתַבִּינֵן בְּסִפְרָא דִּישְׁרֵי וְתִמְיָמִי
רַחֲמָנָא כְּתַבִּינֵן בְּסִפְרָא דְפִרְנִסְתָּא טְבִתָּא וּמְזוּנֵי טְבִי

רַחֲמָנָא כְּבִשׁ חֲמַתָּא וְרִגְזָא מִנֵּן
רַחֲמָנָא לֹא תַעֲבִיד גְּמִירָא לֵן
רַחֲמָנָא מַחֵל וְשִׁבְק לְחֹבִינֵן וְלַעֲזִין
רַחֲמָנָא נְהוּר טוֹבֵךְ אֲנֵהֵר עָלַן
רַחֲמָנָא סְעִיד וְסִמִּיךְ הוּי לֵן
רַחֲמָנָא עֲבִיד עֲמָנָא אֲתָא לְטַב
רַחֲמָנָא פִּתַּח שְׁמַיָּא לְצִלוּתִין
רַחֲמָנָא צִלוּתָנָא קִבֵּל בְּרַעְיָא
רַחֲמָנָא קִבֵּל צִלוּתִין וּבְעִיתִין בְּעֵדֵן עֲקִיתִין
רַחֲמָנָא רַחֵם עַל נִשְׁמַתִּין
רַחֲמָנָא שְׁתָּא טְבִתָּא אִייתִי עָלַן
רַחֲמָנָא תוֹב מְרִגְזֵךְ
רַחֲמָנָא וְלֹא נִהְיֵד דִּיקָם מִן קַמְךָ

וַיַּעֲבֵר ה' עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא:

"ה' | ה' אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרֵךְ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת: נִצֵּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עוֹן וּפָשַׁע וְחַטָּאָה, וְנִקְדָּה"
וְסִלַּחַת לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנַחֲלָתָנוּ:

כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפַּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי ה' תִּטְהָרוּ:

אֲנָשִׁי אַמּוּנָה אֲבָדוּ.
גְּבוּרִים לַעֲמֹד בְּפִרְץ.
הָיוּ לָנוּ לְחֻמָּה.
זוֹעֲכִים אֶף בְּלִחְשָׁם.
טָרָם קְרָאוּךְ עֲנִיתָם.
כָּאֵב רַחֲמֵךְ לְמַעַנָם.
מִרַב עֲוִינֵנוּ אֲבָדְנוּם.
סָעוּ הֵמָּה לְמִנּוּחוֹת.

בָּאִים בְּכַח מַעֲשֵׂיהֶם:
דּוֹחִים אֶת הַגְּזֵרוֹת:
וְלִמְחָסָה בְּיוֹם זַעַם:
חֲמָה עֲצָרוּ בְּשׁוֹעֵם:
יּוֹדְעִים לַעֲתֹר וּלְרַצוֹת:
לֹא הִשְׁיבוֹת פְּנֵיהֶם דִּיקָם:
נֶאֱסָפוּ מִנוּ בְּחַטָּאֵינוּ:
עֲזָבוּ אוֹתָנוּ לְאַנְחוֹת:

פֶּסוּ גּוּדְרֵי גִידֵר.
קָמִים בְּפִרְץ אֵין.
שׁוּטְטֵנוּ בְּאַרְבַּע פְּנוֹת.

שִׁבְנוּ אֵלֶיךָ בְּבִשְׁת פְּנִינוּ. לְשַׁחֲרֹךְ אֵל בְּעֵת סְלִיחָתָנוּ:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּחִסְדִּיּוֹת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מַעֲבִיר רָאשׁוֹן רָאשׁוֹן. מְרַבֵּה מַחִילָה
לְחַטָּאִים. וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׁר וְרוּחַ. לֹא כִרְעַתָּם לָהֶם גּוּמֵל. אֵל הוֹרֵתָנוּ לוֹמֵר
מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעָנּוּ מִקֶּדֶם. וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ. וַיִּרְדּ
ה' בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם. וַיִּקְרָא בְּשֵׁם, ה'. וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֵר ה' עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא:

"ה' | ה' אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרֵךְ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת: נִצֵּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עוֹן וּפָשַׁע וְחַטָּאָה, וְנִקְדָּה"
וְסִלַּחַת לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנַחֲלָתָנוּ:

כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפַּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי ה' תִּטְהָרוּ:

תִּמְהָנוּ מִדְּעוֹת.
שִׁחֲנוּ עַד לְמָאֵד.
רַחוּם כִּךְ הִיא מִדָּתָנוּ.
צַעֲקֵנוּ בְּפִינוּ חַטָּאֵנוּ.
עֲלִיּוֹן רַחֲמֶיךָ מַעוֹלָם.
נָחֵם עַל הִרְעָה.
לֹא תִתְעַלֵּם בְּעֵתוֹת כָּאֵל.
יִדְעֵנוּ לְעֵינֵי הַכֹּל.
חֲתָם פֶּה שֹׁטֵן וְאֵל יִשְׁטֵן עָלֵינוּ.
וַיַּעֲמֵד מִלִּיץ טוֹב לְצַדִּיקָנוּ.
דִּרְכֶיךָ רַחוּם וְחַנּוּן.
בְּבִקְשׁוֹ אִזּוּ מִלִּפְנֶיךָ.
תִּשָּׁשׁ כַּחֲנוּ מִצְרוֹת:
שִׁפְלָנוּ עַד עֶפֶר:
קָשִׁי עֲרָף וּמִמְרִים אֲנַחְנוּ:
פְּתַלְתַּל וְעֶקֶשׁ לִבֵּנוּ:
סְלִיחָה עִמָּךְ הִיא:
מָטָה כְּלָפֵי חֶסֶד:
כִּי בִצְרָה גְדוּלָה אֲנַחְנוּ:
טוֹבֵךְ וְחִסְדְּךָ עִמָּנוּ:
זַעַם בּוֹ וַיִּדּוּם:
הוּא יִגִּיד יִשְׁרָנוּ:
גְּלִית לְנַאֲמָן בֵּית:
אִמּוֹנָתְךָ הוֹדַעְתָּ לוֹ:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּחִסְדִּיּוֹת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מַעֲבִיר רָאשׁוֹן רָאשׁוֹן. מְרַבֵּה מַחִילָה
לְחַטָּאִים. וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׁר וְרוּחַ. לֹא כִרְעַתָּם לָהֶם גּוּמֵל. אֵל הוֹרֵתָנוּ לוֹמֵר
מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעָנּוּ מִקֶּדֶם. וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ. וַיִּרְדּ
ה' בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם. וַיִּקְרָא בְּשֵׁם, ה'. וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֵר ה' עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא:

"ה' | ה' אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרֵךְ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת: נִצֵּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עוֹן וּפָשַׁע וְחַטָּאָה, וְנִקְדָּה"
וְסִלַּחַת לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנַחֲלָתָנוּ:

כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפַּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי ה' תִּטְהָרוּ:

פִּסְקוּ קִבְלַת עוֹל מַלְכוּת שְׁמַיִם נִאֲמָרִים עַל יְדֵי הַחֲזָן וְהַקָּהָל בְּהַתְעוֹרְרוֹת גְּדוּלָה.

לְאֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ הִרְחַמְתָּ וְהִסְלִיחוֹת.
לְאֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ הִרְחַמְתָּ וְהִסְלִיחוֹת.
אֲשֶׁר נִוְאלָנוּ וְאֲשֶׁר חָטָאֵנוּ:
אֲשֶׁר נָא תִשֵּׁת עָלֵינוּ חַטָּאת

החזן אומר בנעימה והקהל חוזר אחריו:

חֲטָאנוּ צוֹרְנוּ. סָלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. ה' אֱלֹהֵינוּ. ה' אֶחָד:

בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

ה' הוּא הָאֱלֹהִים. ה' הוּא הָאֱלֹהִים: (פַּעַמִּים)

אֶרְאֵלִי מַעֲלָה אוֹמְרִים. ה' אֲדוֹנֵנוּ. בְּחִירֵי סֻגָּלָה.

עוֹנִים וְאוֹמְרִים. ה' הוּא הָאֱלֹהִים:

גִּלְגָּלִי מַעֲלָה. אוֹמְרִים. ה' אֲדוֹנֵנוּ. דְּגוּלֵי סֻגָּלָה.

עוֹנִים וְאוֹמְרִים. ה' הוּא הָאֱלֹהִים:

הַמוֹנִי מַעֲלָה. אוֹמְרִים: ה' אֲדוֹנֵנוּ. יִשְׂרָאֵל בְּצִרְתָּם וּבְגִלוֹתָם

עוֹנִים וְאוֹמְרִים: ה' הוּא הָאֱלֹהִים:

החזן אומר בנעימה והקהל חוזר אחריו:

ה' מֶלֶךְ. ה' מֶלֶךְ. ה' יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: (פַּעַמִּים)

בְּטָרְס שְׁחָקִים וְאַרְקִים נִמְתָּחוּ. ה' מֶלֶךְ.

וְעַד לֹא מְאוֹרוֹת זָרְחוּ. ה' מֶלֶךְ.

וְהָאָרֶץ בְּפֶגֶד תִּבְלָה. וְשָׁמַיִם כְּעָשָׁן נִמְלָחוּ. ה' יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ה' מֶלֶךְ וְעַד לֹא עָשָׂה אֶרֶץ וְחוּצוֹת. ה' מֶלֶךְ. וּבִהְיוֹנוּ יְצוּרִים עָלֵי אֶרְצוֹת. ה' מֶלֶךְ. וְעַתָּה יִקְבֹּץ נְפֻצִים מֵאֲרָבַע תְּפוּצוֹת. ה' יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

מִיּוֹחַד בְּאֵהִיָּה אֲשֶׁר אֵהִיָּה. הוּא הִיָּה וְהוּא הוּהוּ וְהוּא יֵהִיָּה. הוּא מִמִּית וּמַחִיָּה. לִפְנֵינוּ לֹא נוֹצֵר אֵל. וְאַחֲרָיו לֹא יֵהִיָּה:

הַמִּנְהָג הַמְּקוּבֵּל הוּא שֶׁהַחֲזָן אוֹמֵר קֹטֵעַ כְּגוֹן "עֲנֵנוּ אֲבִינוּ" וְהַקֵּהל עוֹנָה אַחֲרָיו: "עֲנֵנוּ".

עֲנֵנוּ אֲבִינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דּוֹרְשֵׁנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הוֹד וְהִדָּר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ וְתִיק בְּנִחְמוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ זֶךְ וְיִשָּׁר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ חַי וְקַיִם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ טָהוֹר עֵינַיִם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ יוֹשֵׁב שְׁמַיִם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ כְּבִיר בַּח עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ לֹא אֵל חֹפֵץ בְּרִשָּׁע עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׁבָּה עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ סוֹמֵךְ נּוֹפְלִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹזֵר דָּלִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פּוֹדֶה וּמַצִּיל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ צָדִיק וּמַצְדִּיק עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ קָרוֹב לְכָל קוֹרְאָיו בְּאַמֶּת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רֵם וְנִשְׂאָ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ תוֹמֵךְ תְּמִימִים עֲנֵנוּ:

הַמִּנְהָג הַמְּקוּבֵּל הוּא שֶׁכָּל אֶחָד מֵהַקֵּהל (גַּם וּבְעִיקָר הַיִּלְדִּים!), שֶׁר אֵת אֶחָת מֵהַשּׁוֹרוֹת לִפִּי הַסֵּדֶר, וְהַקֵּהל חוֹזֵר אַחֲרָיו:

עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרְהָם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ וּפְחָד יִצְחָק עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מֶגֶן דָּוִד עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הַעֲוֹנָה בָּעֵת רְצוֹן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הַעֲוֹנָה בָּעֵת צָרָה עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הַעֲוֹנָה בָּעֵת רַחֲמִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי הַמֶּרְכָּבָה עֲנֵנוּ:

[יש מוסיפים: עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי דִמְאִיר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ בְּזִכְרֵיהֶּיךָ דְּבִר יוֹחָאֵי עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מְשֻׁבָּה דְּאַמְהוּת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עֲזֵרַת הַשְּׁבָטִים עֲנֵנוּ:]

עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנוּן עֲנֵנוּ:

אֵין מִי שֶׁאֵינְנוּ מְכִיר אֶת "אֲדוֹן הַסְּלִיחוֹת". זֶהוּ הַפִּיּוֹט הַמְּזוּהָה בִּיּוֹתֵר עִם אֲמִירַת הַסְּלִיחוֹת וְבוֹ אֲנוּ מוֹנִים אֶת הַנְּהֻגוֹתָיו שֶׁל הַקַּב"ה וּשְׂבָחָיו לִפִּי סֵדֶר ה־א.ב. אֲךָ הָאֵם יֵצֵא לָנוּ לַחֲשׁוֹב אִי־פַעַם עַל הַפֶּעַר בֵּין הַוִּידוּי הַקֶּשֶׁה הַמוֹפִיעַ בַּפְּזָמוֹן

"חֲטָאנוּ לִפְנֵיךְ רַחֵם עָלֵינוּ" לְבִין הַמִּנְהָגִים הַמְּסוּרָתִית וְהַשְּׂמֵחָה - וְאִפִּילוּ עַלִּיזָה וּמִתְגַּלְגֶּלֶת - שֶׁל הַפִּיּוֹט?

מַסְפְּרִים כִּי פַעַם אֶחָת בֶּאֱרֵץ יִשְׂרָאֵל בַּעַל שֵׁם טוֹב קוֹדֵם רֹאשׁ הַשָּׁנָה לַעִיר אֶחָת וּשְׂאֵל אֶת אֲנָשֵׁי הָעִיר מִיְהוּ הַחֲזָן בְּקִהִילָתָם בִּימֵי הַנּוֹרָאִים. "רַב הָעִיר!" הַשִּׁיבּוֹ לוֹ. שְׂאֵל הַבַּעַל שֵׁם טוֹב: "כִּיצַד הוּא מִתְנַהֵג בְּתִפִּילָתוֹ?". הַשִּׁיבּוֹ בְּנֵי הָעִיר כִּי בַּיּוֹם הַכִּיפּוּרִים הוּא אוֹמֵר אֶת כָּל הַוִּידוּיִים בְּנִיגוּנִים שְׂמֵחִים. שֶׁל הַבַּעַל שֵׁם טוֹב לִקְרֹא לְרַב וּשְׂאֵל אוֹתוֹ: "מַדּוּעַ אַתָּה מִתְנַהֵג בְּצוּרָה מְשׁוּנָה זֹאת?". הַשִּׁיבּוֹ לוֹ הָרַב: "עַבְדֵּי הַמֶּלֶךְ הַפְּשׁוּט בִּיּוֹתֵר, הַמְּנַקֵּה אֶת הַחֹצֵר מִכָּל טִינוּפֹת, מְזַמֵּר בְּשַׁעֲת מַעֲשֵׂה נִיגוּנִים שְׂמֵחִים מְשׁוּם שְׂכוּנוֹת מְלֹאכְתּוֹ הִיא לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לַמֶּלֶךְ!". "אֵם כֵּן", אָמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב, "אֲשַׁמַּח שִׁיְהִיָּה חֲלָקִי עִמָּכֶם בְּתִפִּילוֹת הַיָּמִים הַנּוֹרָאִים".

רַחוּם וְחַנוּן חֲטָאנוּ לִפְנֵיךְ רַחֵם עָלֵינוּ:

אֲדוֹן הַסְּלִיחוֹת. בּוֹחֵן לְבָבוֹת. גּוֹלָה עֲמוּקוֹת. דּוֹבֵר צִדְקוֹת. חֲטָאנוּ לִפְנֵיךְ רַחֵם עָלֵינוּ: הָדוֹר בְּנִפְלְאוֹת. וְתִיק בְּנִחְמוֹת. זוֹכֵר בְּרִית אֲבוֹת חוֹקֵר כְּלִיּוֹת: חֲטָאנוּ לִפְנֵיךְ רַחֵם עָלֵינוּ: טוֹב וּמִטֵּיב לְבָרִיּוֹת. יוֹדֵעַ כָּל נִסְתָּרוֹת. פּוֹבֵשׁ עֲוֹנוֹת. לּוֹבֵשׁ צִדְקוֹת: חֲטָאנוּ לִפְנֵיךְ רַחֵם עָלֵינוּ: מְלֹא זְכוֹיּוֹת. נוֹרָא תְהִלּוֹת. סוֹלֵחַ עֲוֹנוֹת. עוֹנֶה בָּעֵת צָרוֹת: חֲטָאנוּ לִפְנֵיךְ רַחֵם עָלֵינוּ: פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת. צוֹפֶה עֲתִידוֹת. קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת. רוֹכֵב עֲרֻבוֹת. שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת. תְּמִים דַּעוֹת: חֲטָאנוּ לִפְנֵיךְ רַחֵם עָלֵינוּ:

אֵל רַחוּם שְׂמֵךְ. אֵל חַנוּן שְׂמֵךְ. אֵל אֶרֶךְ אֲפִים שְׂמֵךְ. מְלֹא רַחֲמִים שְׂמֵךְ. בָּנוּ נִקְרָא שְׂמֵךְ. ה' עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ:

ה' חֲנֻנוּ וְהַקִּימֵנוּ. וּבִסְפֵּר חַיִּים זָכְרֵנוּ וְכַתְּבֵנוּ: ה' בְּיוֹם יִשׁוּעָתָה בִּשְׁרָנוּ וּרְחֵמֵנוּ. וּבִסְפֵּר חַיִּים זָכְרֵנוּ וְכַתְּבֵנוּ: ה' גִּלְגָּל הַמּוֹן רַחֲמֵיךְ עָלֵינוּ. וּבִסְפֵּר חַיִּים זָכְרֵנוּ וְכַתְּבֵנוּ: ה' יִהְיֶה נֹא רַחֲמֵיךְ עָלֵינוּ. וּבִסְפֵּר חַיִּים זָכְרֵנוּ וְכַתְּבֵנוּ: ה' כַּחוֹתֶם עַל לֵב הַיּוֹם שִׁימֵנוּ. וּבִסְפֵּר חַיִּים זָכְרֵנוּ וְכַתְּבֵנוּ: ה' רִיבָה רִיבֵנוּ וְלֶחֶם לֶחֶמֵנוּ. וּבִסְפֵּר חַיִּים זָכְרֵנוּ וְכַתְּבֵנוּ: ה' בִּרְךְ אֶת לַחֲמֵנוּ וְאֶת מִימֵינוּ. וּבִסְפֵּר חַיִּים זָכְרֵנוּ וְכַתְּבֵנוּ:

ה' עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ. וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עֲמֶךְ: ה' עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ. וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עֲמֶךְ:

ה' עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ. וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עֲמֶךְ. וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עֲמֶךְ:

ה' עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ. וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עֲמֶךְ. וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עֲמֶךְ:

ה' עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ. וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עֲמֶךְ. וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עֲמֶךְ:

ה' עֲשֵׂה לְמַעַן פִּינְחָס זֶךְ קִנָּא לְשִׁמְךָ.
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
ה' עֲשֵׂה לְמַעַן מֶלֶךְ שְׁלָמָה בְּנֵה בֵּית לְשִׁמְךָ.
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
ה' עֲשֵׂה לְמַעַן עֲבֹדְךָ רַבִּי עֲקִיבָא בֶן יוֹסֵף
הַנִּהְרֵג (כַּהֲנָס הַזֶּה) עַל יְחִיד קִדְּשֵׁת שְׁמֶךָ.
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

ה' עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְוִיגִים וּשְׂרוּפִים עַל יְחִיד
קִדְּשֵׁת שְׁמֶךָ.
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
ה' עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ.
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

הַחֲזֵן מוֹסִיף תְּפִלָּה זוֹ הַמְסוּדֶרֶת לִפִּי סֵדֶר אוֹתִיּוֹת הָא-ב:

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמַתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן גְּדֻלְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן דָּתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הַדְרָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן וַעֲדוּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן זִכְרְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן חֶסֶדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן טוֹבְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִשְׂרָאֵל. עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן לְמוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן מַלְכוּתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן נֶצַחְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן סוּדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן עֶזְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן פֶּאֶרְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן צְדָקָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְּשֵׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֹנִיתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁכִינֶתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ:

עֲשֵׂה לְמַעַן אֲבִדְהֶם וַיִּחַק וַיַּעֲקֹב. עֲשֵׂה לְמַעַן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹסֵף דּוֹד וְשְׁלָמָה. עֲשֵׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ. עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן חֶרֶבֶן בֵּיתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹמֹת הַיִּכְלָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִשְׂרָאֵל הָעַנְיִים. עֲשֵׂה לְמַעַן יִשְׂרָאֵל הַדְּלִים. עֲשֵׂה לְמַעַן יִשְׂרָאֵל הַשְּׂרוּיִים בְּצָרוֹת. עֲשֵׂה לְמַעַן יְתוּמִים וְאַלְמָנוֹת. עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹנְקֵי שָׂדִים. עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמוּלֵי חֵלֶב. עֲשֵׂה לְמַעַן תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן שְׁלֹא חָטְאוּ:

עֲשֵׂה לְמַעַן אֵם לֹא לְמַעַנְנִי. עֲשֵׂה לְמַעַן אֵם לֹא לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנִי. הוֹשִׁיעֵנִי וְעַנְנִי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם בְּתַפְלָתִי כִּי תִהְיֶה לִּי אֵתָה:

אַחַד אֱלֹהֵינוּ. גְּדוֹל אֱדוֹנֵנוּ. קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: כִּי גְדוֹל מַעַל שָׁמַיִם חֶסֶדְךָ. וְעַד שְׁחָקִים אֲמַתְךָ: כִּי גְדוֹל אֲתָה וְעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת. אֲתָה אֱלֹהִים לְבָדְךָ: שֹׁפֵךְ חֲמַתְךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ. וְעַל מַמְלָכוֹת. אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ:

לְקִדְּשֵׁת שְׁמֶךָ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ:

לֹא לָנוּ ה' לֹא לָנוּ. כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד. עַל חֶסֶדְךָ עַל אֲמַתְךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם. אֵיזָה נָא אֱלֹהֵיהֶם:

וְאֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם. אַחַד אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם. עֲדוּתֵנוּ בְּכָל יוֹם פְּעָמִים. חַי וְקַיִם הוּא. מְלֹא רַחֲמִים הוּא. מְלֹא זִכְיוֹת הוּא. כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עֲשֵׂה בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. אֵין מִי יֹאמַר לוֹ מָה תַּעֲשֶׂה. וְאֵין מִי יֹאמַר לוֹ מָה תַּפְעֵל. כִּי הַכֹּל מַעֲשֵׂה יָדָיו:

הַחֲזֵן אוֹמֵר בְּקֶשֶׁה וְהַקָּהַל עוֹנֶה "אִמֵּן":

אֱלֹהֵינוּ שְׂבָשְׁמִים שְׁמַע קוֹלֵנוּ וְקַבֵּל תַּפְלָתֵנוּ בְּרָצוֹן:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבָשְׁמִים אֵל תֹּאבִדְנוּ בְּאֶרֶץ גְּלוּתֵנוּ: אֲבִד כָּל הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרַעָה:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבָשְׁמִים בְּרִיתְךָ זָכַר וְאַל תִּשְׁכַּחַנו: בְּרַךְ אֶת לַחֲמֵנוּ וְאֶת מִימֵינוּ: בִּשְׂרָנוּ בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת: בִּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת: בְּרַךְ אֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל רִאשִׁית צְמִיחַת גְּאֻלָּתֵנוּ: בְּרַךְ אֶת חֵלְי צְבָא הַהֲגָה לְיִשְׂרָאֵל

אֱלֹהֵינוּ שְׂבָשְׁמִים גִּזְרֵנוּ עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת: גְּלֵה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה:
אֱלֹהֵינוּ שְׂבָשְׁמִים דְּרָשְׁנוּךְ הַמִּצָּא לָנוּ: דְּרִשׁ דְּמִינוּ מִיד קָמִינוּ:
אֱלֹהֵינוּ שְׂבָשְׁמִים הַעֲתֵר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וְיוֹם בְּתַפְלָתֵנוּ: הַחֲזִירְנוּ בְּתִשְׁבָּה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבָשְׁמִים וְאַל תִּבְיֶשְׁנוּ מִשְׁבְּרֵנוּ: וְנִקְרָא וְאֲתָה תַעֲנֵנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבָשְׁמִים זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ: זָכְנוּ בְּדִינֵנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבָשְׁמִים חַמֵּל עָלֵנוּ וְעַל טַפֵּינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ: חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבָשְׁמִים טָהֲרֵנוּ מַעֲוִינֵנוּ: טָהֲרֵנוּ מִטְּמֵאוֹתֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבָשְׁמִים יְהִמוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבָשְׁמִים כְּתִבְנוּ בְּסֶפֶר חַיִּים טוֹבִים: כְּתִבְנוּ בְּסֶפֶר צְדִיקִים וְחַסִּידִים: כְּתִבְנוּ בְּסֶפֶר יֹשְׁרִים וְתַמִּימִים: כְּתִבְנוּ בְּסֶפֶר זָכוֹת: כְּתִבְנוּ בְּסֶפֶר מְזוֹנוֹת וּפְרָנְסָה טוֹבָה: כְּתִבְנוּ בְּסֶפֶר מַחִילָה וְסְלִיחָה וּכְפָרָה: כְּתִבְנוּ בְּסֶפֶר גְּאֻלָּה וּשְׁוֹעָה: כְּבֹשׁ אֶת בּוֹבֶשְׁנוּ: כָּלָה אֶל תַּעֲשׂ עִמָּנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבָשְׁמִים לְמַעַן עֲשֵׂה אִם לֹא לְמַעַנְנוּ: לַחֵץ אֶת לֹחֲצֵינוּ: לֶחֶם אֶת לֹחֲמֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבָשְׁמִים מְלֹא מִשְׁאָלוֹת לִבְנוּ לְטוֹבָה לַעֲבוֹדָתְךָ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבָשְׁמִים נָקֵם אֶת נִקְמַתֵנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבָשְׁמִים סֶמֶךְ אֶת נַפְלָתֵנוּ: סֶמֶךְ אֶת סִכַּת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבָשְׁמִים עֲנֵה אֶת עֲתִידֵתֵנוּ: עֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרָאֵנוּ: עֲנֵה מַעַנְנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבָשְׁמִים פָּדֵנוּ מִיַּד כָּל אוֹיְבֵינוּ: פָּדֵנוּ מִיַּד יִצְרָנוּ הָרַע:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבָשְׁמִים צוּה אֲתָנוּ בְּרִכוֹתֶיךָ: צוּה אֲתָנוּ יִשְׁוּעוֹתֶיךָ: צִדְקָנוּ בְּמִשְׁפָּטֶיךָ: (צִדְקָנוּ בְּדִינֵנוּ):

אֱלֹהֵינוּ שְׂבָשְׁמִים קָרֵב לָנוּ קֵץ הַגְּאֻלָּה: קָרֵב לָנוּ יוֹם הַיִּשְׁוּעָה: קָרֵבנוּ לַעֲבוֹדָתְךָ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבָשְׁמִים רִיבָה רִיבְנוּ וּגְאֻלָּנוּ: רִאֵה בָּעֵינִי עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל: רַפָּא כָּל חוֹלֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל: רִאֵה בְּדַחַק הַשָּׁעָה:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבָשְׁמִים שְׁעָה אֶת שְׁוֹעֵתֵנוּ: שִׁית שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ: שִׁית שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבָשְׁמִים תֵּן שְׁלוֹם בְּאָרֶץ: תֵּן שְׁבַע בְּעוֹלָם: תֵּן שְׁלוֹם בְּמַלְכוּת: תֵּן טַל וּמִטָּר לְבִרְכָּה בְּעֵתוֹ בְּאָרֶץ: תֵּן זֶרַע לְזֹרַע וְלֶחֶם לְאוֹכֵל: תֵּן לֶחֶם לְפִי הַטָּף לְשִׁבְעָה:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבָשְׁמִים תִּכּוֹן תַּפְלָתֵנוּ קִטְרַת לְפָנֶיךָ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבָשְׁמִים עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה. עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְיִשְׁוּעָה. עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְרַחֲמִים. יִרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וְיִבְשׁוּ. יַחֲזוּ אוֹיְבֵינוּ וְיִכְלְמוּ. כִּי אֲתָה ה' עֲזָרְתָנוּ וְנִחַמְתָּנוּ:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים. וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם להם גומל. אל הורתנו לומר מדות שלש עשרה. וזכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם. וכן כתוב בתורתך. ויירד ה' בענן ויתיצב עמו שם. ויקרא בשם, ה'. ושם נאמר:

ויעבר ה' על פניו ויקרא:

"ה' | ה' אל רחום וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה, ונקה" וסלחת לעווננו ולחטאתנו ונחלתנו:

פי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם. מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו: אלהינו ואלהי אבותינו.

אל תעש עמנו כלה.	תאחו ירך במשפט:
בבא תוכחה נגדך.	שמנו מספרך אל תמח:
גשתך לחקר מוסר.	רחמיך יקדמו רגוזך:
דלות מעשים בשורך.	קרב צדק מאליך:
הורנו, בועקנו לך.	צו ישועתנו במפגיע:
ותשיב שבות אהלי תם.	פתחיו ראה כי שמימו:
זכר נאמת.	עדות לא תשכח מפי זרעו:
חותם תעודה תתיר.	סורך שים בלמודך.
טבור אגן הסהר.	נא אל יחסר המזג:
יה, דע את ישראל אשר ידעוך.	מגר את הגוים אשר לא ידעוך:
כי תשיב לב צרון.	לכודים אסירי התקוה:

רבנו של עולם. אתודה על עברות. קלות וחמורות.

בלילה לראש אשמודות:

יצרי עלילות ברשע להתעולל.

שומר מה מלילה שומר מה מליל:

לבי ועיני לחטא יאותו.

יום ולילה לא ישבתו:

ושאר אברי לעשות הרע בעיניך ותלחשו.

כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו:

ויען אשר עברתי על מצות עשה ועל מצות לא תעשה.

מי יתן ואשחה בכל לילה מסתי בדמעתי ערשי אמסה:

אולי ישמע קול בכיי נורא עליה.

יום צעקתי בלילה:

אקרא יומם וארים קולי. על פשעי ומעלי.

ולילה ולא דומיה לי:

ולמענו מי סליחה וכפרה עלינו יזה.

הלילה הזה:

פי ליל כפודים הוא לכפר עליכם לפני שוכן מעוני.

הוא הלילה הזה לה:

בו את חטאי אני מודה לפני צופה עתידות.

לילה אבוא להודות:

ואודה עלי פשעי וזדוני.

הלילה הזה לה:

לפנינו הווידוי השני של יום הכיפורים (במהלך כל תפילות יום הכיפורים ישנם עשרה וידוים בסך הכול).

אנא ה' אלהינו ואלהי אבותינו. תבא לפניך תפלתנו. ואל תתעלם מלפנו מתחנתנו. שאין אנחנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל חטאנו. עוינו. פשענו. אנחנו ואבותינו ואנשי ביתנו: חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי. אמרתי אודה עלי פשעי לה'. ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ונאמר: מכסה פשעיו לא יצליח. ומודה ועוב ירחם:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דפי ולשון הרע. העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר ומרמה. יעצנו עצות רעות. בזבנו. בעסנו. לצנו. מרדנו. מרנו דברך. נאצנו. נאפנו. סרדנו. עוינו. פשענו. פגמנו. צרדנו. צערנו אב ואם. קשינו ערף. רשענו. שחתנו. תעבנו. תענו ותעתענו.

וסרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו. כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

מה נאמר לפניך יושב יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן שחקים. הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע. אתה יודע רזי עולם. ותעלומות סתרי כל חי. אתה חופש כל חרדי בטן רואה כליות ולב. אין דבר נעלם מפך, ואין נסתר מנגד עיניך: יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שתמחל לנו את כל חטאתינו. ותכפר לנו את כל עונותינו. ותמחל ותסלח לכל פשעינו:

החזן קורא כל אחד מסוגי החטאים והקהל עונה "תמחול" ו"תסלח" לסירוגין.

על חטא שחטאנו לפניך באנס:

על חטא שחטאנו לפניך בבלי דעת:

על חטא שחטאנו לפניך בגלוי עריות:

על חטא שחטאנו לפניך בדעת ובמרמה:

על חטא שחטאנו לפניך בהרהור הלב:

על חטא שחטאנו לפניך בודוי פה:

על חטא שחטאנו לפניך בזדון:

על חטא שחטאנו לפניך בחזק יד:

על חטא שחטאנו לפניך בטמאת שפתים:

על חטא שחטאנו לפניך ביצר הרע:

על חטא שחטאנו לפניך ביודעים ובלא יודעים:

על חטא שחטאנו לפניך בכחש ובקב:
 על חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע:
 על חטא שחטאנו לפניך במראית העין:
 על חטא שחטאנו לפניך בנשך ובמרבית:
 על חטא שחטאנו לפניך בשיח שפתותינו:
 על חטא שחטאנו לפניך בסתר:
 על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות:
 על חטא שחטאנו לפניך בפתחון פה:
 על חטא שחטאנו לפניך בצערי רגלים להרע:
 על חטא שחטאנו לפניך בקפיצת יד:
 על חטא שחטאנו לפניך ברוצח:
 על חטא שחטאנו לפניך בשגגה:
 על חטא שחטאנו לפניך בתשימת יד:

על חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב:
 על חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם:
 על חטא שחטאנו לפניך ברגלים ממהרות לרוץ לרעה:
 על חטא שחטאנו לפניך ברכילות:
 על חטא שחטאנו לפניך בקשוי ערף:
 על חטא שחטאנו לפניך בצואר עתק:
 על חטא שחטאנו לפניך בפריקת על:
 על חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח:
 על חטא שחטאנו לפניך בסקור עין:
 על חטא שחטאנו לפניך בנטיית גרון:
 על חטא שחטאנו לפניך במשא ומתן:
 על חטא שחטאנו לפניך בלשון תרמית:
 על חטא שחטאנו לפניך בכניסה שלא לשם שמים:
 על חטא שחטאנו לפניך ביוהרא:
 על חטא שחטאנו לפניך בטמאת רעיון:
 על חטא שחטאנו לפניך בחלול השם:
 על חטא שחטאנו לפניך בזלזול הורים ומורים:
 על חטא שחטאנו לפניך בויעוד עברה:
 על חטא שחטאנו לפניך בהוצאת דבה:
 על חטא שחטאנו לפניך בדברים בטלים:
 על חטא שחטאנו לפניך בגאווה ובוז:
 על חטא שחטאנו לפניך בגלגול זה ובגלגולים אחרים:
 על חטא שחטאנו לפניך בבטוי שפתים:
 על חטא שחטאנו לפניך באכילת אסור:

על חטא שחטאנו לפניך במאמנים וארבעים ושמונה אברים ושלש מאות וששים וחמשה גידים של גופנו ונפשנו ורוחנו ונשמתנו ונשמתם לנשמתנו:

על חטא שחטאנו לפניך שגרמנו פגם ומום במאמנים וארבעים ושמונה אברים ושלש מאות וששים וחמשה גידים של אחרים ובגופם ונפשם ורוחם ונשמתם ונשמתם לנשמתם: החזן קורא את סוג העונש והקהל עונה כנגדו "תמחול ותסלח" ו"תסלח ותמחול" לסירוגין.

על חטאים שאנחנו חייבים עליהם על בטול מצות עשה:
 על חטאים שאנחנו חייבים עליהם על לאו הנתק לעשה:
 על חטאים שאנחנו חייבים עליהם על לאו שאין בו מעשה:
 על חטאים שאנחנו חייבים עליהם עלה:
 על חטאים שאנחנו חייבים עליהם חטאת:
 על חטאים שאנחנו חייבים עליהם קרבן עולה ויורד:
 על חטאים שאנחנו חייבים עליהם אשם תלוי ואשם ודאי:
 על חטאים שאנחנו חייבים עליהם מכת מרדות:
 על חטאים שאנחנו חייבים עליהם מלקות ארבעים:
 על חטאים שאנחנו חייבים עליהם מיתה בידי שמים:
 על חטאים שאנחנו חייבים עליהם מיתות משונות:
 על חטאים שאנחנו חייבים עליהם כרת וערירי:
 על חטאים שאנחנו חייבים עליהם גלגול בדומם וצומח וחי בלתי מדבר. וחי מדבר:
 על חטאים שאנחנו חייבים עליהם כל מיני יסורים:
 על חטאים שאנחנו חייבים עליהם כל מיני עונשים:
 על חטאים שאנחנו חייבים עליהם ארבע מיתות בית דין:

סקילה, שרפה, הרג וחנוק. ועל מצות עשה. ועל מצות לא תעשה. בין שיש בס קום עשה. ובין שאין בס קום עשה. בין שגלויים לנו. ובין שאינן גלויים לנו. את שגלויים לנו כבר אמרנו לפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, והורינו לך עליהם. ואת שאינן גלויים לנו, הם גלויים וידועים לפניך, כי הכל גלוי וצפוי לפניך ה' אלהינו. כמו שנאמר: הנסתרת לה' אלהינו. והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת:

כי אתה סולחן לישראל ומוחלן לשבטי ישראל. ומבליעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח:

עתה אומרים את הפיוט "אדיר ונאור" המזכיר את מידותיו והנהגותיו של הקב"ה ומסודר לפי אותיות הא-ב.

אדיר ונאור.	מי אל כמוך:
גולה עמוקות.	מי אל כמוך:
הדור בלבשו. ואין זולתו.	מי אל כמוך:
זוכר הבדית. חונן שארית.	מי אל כמוך:
טהור עינים. יושב שמים.	מי אל כמוך:
פובש עונות. לובש צדקות.	מי אל כמוך:
מלך מלכים. נורא ונשגב.	מי אל כמוך:
סומך נופלים. עונה עשוקים.	מי אל כמוך:
פודה ומציל. צועה ברב כח.	מי אל כמוך:
קרוב לקוראיו. רחום וחנן.	מי אל כמוך:
שוכן שחקים. תומך תמימים.	מי אל כמוך:

כפתוב על יד נביאך:

מי אל כְּמוֹךְ נִשָּׂא עוֹן וְעֵבֶר עַל פִּשְׁעוֹ לִשְׂאֵרֵי נַחֲלָתוֹ. לֹא הִחֲזִיק לְעַד אָפוּ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֵתֵינוּ. וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצְלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם:

תִּתֵּן אֲמַת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִימֵי קֹדֶם:

הַחֲזֵן אוֹמֵר קִדִּישׁ שֵׁלָם:

וְתִגְדֹּל וְתִקְדָּשׁ שְׁמֹה רַבָּא. (עוֹנוֹיִם: אִמּוֹן) בְּעֻלְמָא דִּי בְּרָא בְּרֻעִיתָהּ. וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ. וְיַצְמַח פְּרָקְנִיהּ. וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (עוֹנוֹיִם: אִמּוֹן) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְיָמֵי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֻלְמָא וּבְזִמְנָן קְרִיב וְאִמְרוּ אִמּוֹן. (עוֹנוֹיִם: אִמּוֹן) יְהֵא שְׁמֵה רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמָא וּלְעַלְמָא עֲלֵמָא יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵה דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (עוֹנוֹיִם: אִמּוֹן) לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירָתָא. תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא. דְאִמְרִין בְּעֻלְמָא וְאִמְרוּ אִמּוֹן. (עוֹנוֹיִם: אִמּוֹן)

תַּעֲנִי וְתַעֲזְרוּנוּ בְּרַחֲמֵיכוֹן מִן הַשְּׁמִימִם. תִּקְבֹּל צַעֲקָתְכֶם. תִּשְׁמַע תַּפְלִיתְכֶם בְּרַצוֹן. וְיַעֲנֶה קוֹל עֲתִידְתְּכֶם. וְיִפְתַּח ה' אֱלֹהֵינוּ לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אֲחֵינוּ בְּכָל מְקוֹם שְׁהֵם:

שְׁעֵרֵי אֹרֶה. שְׁעֵרֵי אֶהְבֶּה וְאֶחֱוֶה. שְׁעֵרֵי בִרְכָה. שְׁעֵרֵי בֵּית מִקְדָּשׁוֹ. שְׁעֵרֵי גֹאֲלָהּ. שְׁעֵרֵי גִילָה. שְׁעֵרֵי דִיצָה. שְׁעֵרֵי דָעָה וְהַשְׁכָּל. שְׁעֵרֵי הוֹד וְהוֹדָר. שְׁעֵרֵי הַצִּלְחָה וְהַרְוּחָה. שְׁעֵרֵי יָעַד טוֹב. שְׁעֵרֵי יִתְקוּת. שְׁעֵרֵי זְכוּת. שְׁעֵרֵי זְרוּיוֹת. שְׁעֵרֵי חֲדוּהָ. שְׁעֵרֵי חֲכָמָה. שְׁעֵרֵי חֵן וְחֶסֶד. שְׁעֵרֵי חַיִּים טוֹבִים. שְׁעֵרֵי טְהוֹרָה. שְׁעֵרֵי טָל וּמִטָּר לְבִרְכָה. שְׁעֵרֵי יְשׁוּעָה. שְׁעֵרֵי כִפְּרוֹת. שְׁעֵרֵי כִלְפָה. שְׁעֵרֵי כְבוֹד. שְׁעֵרֵי לְמוֹד תּוֹרָה לְשִׁמְהָ. שְׁעֵרֵי לֵב טוֹב. שְׁעֵרֵי מִזוֹן. שְׁעֵרֵי מַחִילָה. שְׁעֵרֵי נַחֲמָה. שְׁעֵרֵי נְעִימוּת. שְׁעֵרֵי סוֹדוֹת תּוֹרָתוֹ. שְׁעֵרֵי סְלִיחָה. שְׁעֵרֵי עֲזָרָה. שְׁעֵרֵי פְדוּת. שְׁעֵרֵי פְרִיָה וְרִבְיָה. שְׁעֵרֵי פְרֻסָה טוֹבָה. שְׁעֵרֵי צְדָקָה. שְׁעֵרֵי צְהִלָה. שְׁעֵרֵי קוֹמָמִיּוּת. שְׁעֵרֵי קְבוֹל תַּפְלוּת. שְׁעֵרֵי קְבוֹץ גְּלוּיֹת. שְׁעֵרֵי רְפוּאָה שְׁלָמָה. שְׁעֵרֵי רַחֲמִים. שְׁעֵרֵי רִצּוֹן. שְׁעֵרֵי שְׁלוֹם. שְׁעֵרֵי שְׁלוּחָה. שְׁעֵרֵי תַפְלָה. שְׁעֵרֵי תְשׁוּעָה. שְׁעֵרֵי תְשׁוּבָה. וְיִסְדִּיר מִתּוֹכְכֶם קִנְיָא וְשִׁנְיָא וְתַחֲרוּת. וְיִקְיָם בְּכֶם מִקְרָא שְׁכִתּוּב: ה' אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵכֶם יִסַּף עֲלֵיכֶם כֶּכֶם אֶלֶף פְּעֻמִּים, וְיִבְרַךְ אֶתְכֶם כָּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם. וְיִחַתְמְכֶם הָאֵל בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים. וְכֵן יְהִי רִצּוֹן וְנִאֲמַר אִמּוֹן:

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתָנָא וְעֻנְיָתָנָא עִם צְלוֹתְהוֹן וְעֻנְיָתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. קֹדֶם אֲבוּנָא דְבִשְׁמַיָא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אִמּוֹן. (עוֹנוֹיִם: אִמּוֹן)

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָא. חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁינְיָא וְרְפוּאָה וְגֹאֲלָה וְסְלִיחָה וְכִפְּרוֹת וְרוּחַ וְהַצִּלָּה. לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אִמּוֹן. (עוֹנוֹיִם: אִמּוֹן)

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמוֹי. הוּא בְּרַחֲמֵי וְעֵשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ. וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אִמּוֹן. (עוֹנוֹיִם: אִמּוֹן)

♦ סיום התפילה ♦

לקראת סיום התפילה אנו קוראים את ארבעת מזמורי התהלים הראשונים בספר תהלים. למזמורים אלה יש מעלה של שמירה על טהרת הגוף והנפש ביום זה.

א. אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בַּעֲצַת רְשָׁעִים. וּבִדְרֹךְ חֲטָאִים לֹא עָמַד. וּבִמְוֶשֶׁב לֹא יָשָׁב: כִּי אִם בְּתוֹרַת ה' חָפְצוֹ. וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלָה: וְהָיָה פֶּעַץ שְׂתוּל עַל פְּלִיגֵי מַיִם. אֲשֶׁר פָּרְיוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעֲלָהוּ לֹא יִבּוֹל. וְכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ: לֹא כֵן הָרְשָׁעִים. כִּי אִם כִּמְץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ: עַל כֵּן לֹא יִקְמוּ רְשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט. וְחֲטָאִים בַּעֲדַת צְדִיקִים: כִּי יוֹדַע ה' דְּרֹךְ צְדִיקִים. וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים תֵּאבֵד:

ב. לָמָּה רָגַשׁוּ גּוֹיִם. וְלֹאֲמִים יִהְיוּ רִיק: יִתְיַצְּבוּ מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יַחַד. עַל ה' וְעַל מְשִׁיחוֹ: נִגְתָּקָה אֶת מוֹסְרוֹתֵימוֹ. וְנִשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ עֲבִיתֵימוֹ: וְיֹשֵׁב בְּשִׁמְשִׁים יִשְׁחָק. אֲדָרְיָ יִלְעַג לָמוֹ: אִזְיִדְבֵּר אֲלֵימוּ בְּאָפוֹ. וּבְחִירוֹנוּ יִבְהֵלְמוֹ:

וְאֲנִי נִסְכָּתִי מַלְכִּי. עַל צִיּוֹן הָר קִדְשִׁי: אֲסַפְּרָה אֶל חֶק ה' אֲמַר אֲלֵי בְנֵי אֲתָהּ. אֲנִי הַיּוֹם יִלְדֶתִיךָ: שְׂאֵל מִמֶּנִּי וְאֲתֶנָּה גּוֹיִם נַחֲלֶתְךָ. וְאַחֲזֶתְךָ אֶפְסֵי אֶרֶץ: תִּרְעַם בְּשִׁבְט בְּרָזֶל.

כְּכֹלִי יוֹצֵר תִּנְפָצִים: וְעֵתָה מַלְכִּים הִשְׁכִּילוּ. הִוָּסְרוּ שְׁפָטֵי אֶרֶץ: עֲבָדוּ אֶת ה' בִּירְאָה. וְגִילוּ בִּרְעָדָה: נִשְׁקוּ בַר פֶּן יֵאָנֶפֶן וְתִאבְדּוּ דְרֹךְ כִּי יִבְעַר כְּמַעֲט אָפוֹ. אֲשֶׁרֵי כָל חוֹסֵי בוֹ:

ג. מִזְמוֹר לְדָוִד. בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי אֲבִישָׁלוֹם בְּנוֹ: ה' מָה רַבּוֹ צָרִי. רַבִּים קָמִים עָלַי: רַבִּים אֲמָרִים לִנְפְשִׁי אֵין יִשׁוּעָתָה לוֹ בְּאֱלֹהִים סֵלָה: וְאַתָּה ה' מִגֵּן בַּעֲדִי. כְּבוֹדִי וּמִרְיִם רֵאשִׁי: קוֹלִי אֵל ה' אֶקְרָא. וְיַעֲנֵנִי מִהֵרָ קִדְשׁוֹ סֵלָה: אֲנִי שִׁכַּבְתִּי וְאִישִׁינָהּ. הִקִּיצוּתִי. כִּי ה' יִסְמְכֵנִי: לֹא אִירָא מִרְבָּבוֹת עַם. אֲשֶׁר סָבִיב שְׂתוֹ עָלַי: קוֹמָה ה' הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי כִּי הִכִּיתָ אֶת כָּל אִיבֵי לַחִי. שְׁנֵי רִשְׁעִים שִׁבְרָתָ: לֹה' הִישׁוּעָה. עַל עִמְךָ בִּרְכָתְךָ סֵלָה:

ד. לְמַנְצָח בְּנִיגוֹנוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד: בְּקִרְאִי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צִדְקִי בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי. חֲנֻנִי וְשִׁמְעַתְּ תַּפְלִיתִּי: בְּנִי אִישׁ עַד מָה כְּבוֹדִי לְכִלְמָה תִּתְּהִיבּוֹן רִיק. תִּבְקָשׁוּ כְּזָב סֵלָה: וְדַעוּ כִּי הִפְלָה ה' חֲסִיד לוֹ. ה' יִשְׁמַע בְּקִרְאִי אֲלֵיוֹ: רָגְזוּ וְאֵל תַּחֲטָאוּ. אֲמָרוּ בְּלִבְבְּכֶם עַל מִשְׁפַּבְּכֶם וְדַמּוּ סֵלָה: וּבִטְחוּ אֵל ה': רַבִּים אֲמָרִים מִי יִרְאֵנוּ טוֹב. נִסָּה עֲלֵינוּ. אֹדֶר פְּנִיךָ ה': נִתְתָּה שְׁמַחָה בְּלִבִּי. מַעַת דִּגְגָנִם וְתִירוּשָׁם רַבּוֹ: בְּשָׁלוֹם יַחֲדוּ אֲשַׁכְּבָה. וְאִישָׁן כִּי אֲתָה ה' לְבָרְדִּי. לְבִטָּח תּוֹשִׁיבֵנִי:

”כְּתִיחַת הַהִיכָל שֶׁל הַפְּרִנְסָה”

כַּמְעִין מֵאֲזֵן פִּינְנָסִי, כְּבֵר בְּרֹאשִׁית הַשָּׁנָה נִקְבַּעַת בְּשִׁמְיִים פְּרִנְסָתוֹ שֶׁל הָאָדָם לְמִשְׁךְ הַשָּׁנָה כּוֹלָה. לֹא סֵתֵם ”כֶּסֶף” אֲנוּ מִבְקָשִׁים; לֹא בִהְכֹרֵחַ לְזִכּוֹת בְּלוֹטוֹ. אֲנוּ מִתְפַּלְלִים דּוּוֹקָא ל”פְּרִנְסָה” - לִיכּוֹלֵת לַעֲבֹד בְּכוֹחוֹת עַצְמָנוּ, לִיהִנּוֹת מִיָּגִיעַ כִּפִּינוּ וְלִהְרוֹוִיחַ אֶת לַחֲמָנוּ בְּיוֹשֵׁר לְבַל נִזְדַּקֵּק לְמִתְנוֹת בִּשְׂר וְדָם וְלֹא לְהַלּוּוֹאֲתָם.

סִיכַר פֻּעַם נִכְדּוֹ שֶׁל הָרֵב יוֹסֵף קֶאֱפַח זצ”ל כִּי כִשְׁהִיָּע סָבּוּ לְגִיל שִׁבְעִים שָׁאֵל אוֹתוֹ מֵה יִרְצֶה שִׁיקְנָה בְּעִבּוּרָו לְכָבוֹד יוֹם הַהוֹלָדָת. הִשִּׁיב לוֹ הָרֵב קֶאֱפַח ”אֵינִנִּי מִבֵּין שְׂאֵלְתְּךָ. הִרִי מֵה שְׂאֵנִי צָרִיךְ - יֵשׁ לִי, וְמָה שְׂאֵין לִי - אֵינִי צָרִיךְ...”.

יֵשׁ הַנוֹהֲגִים לְפָרוֹס אֶת כִּפֵּיהֶם בְּזִמְנָן אֲמִירַת הַמִּזְמוֹר, כְּסִימָן לְקַבֵּלֵת שִׁפְעָה. לְדָוִד מִזְמוֹר, לֹה' הָאֶרֶץ וּמִלּוּאָהּ, תִּבֵּל וְיִשְׁכְּבִי בָּהּ: כִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדָּהּ, וְעַל נְהָרוֹת יִכּוֹנְנֶהּ: מִי יַעֲלֶה בְּהָר ה', וּמִי יִקְוֶם בְּמִקְוֵם קִדְשׁוֹ: נְקִי כְּפִים וְכֵר לִבָּב, אֲשֶׁר לֹא נִשָּׂא לְשׁוֹא נִפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשָּׂא בִרְכָה מֵאֵת ה', וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר דִּרְשׁוֹ, מִבְּקָשֵׁי פְּנִיךָ יַעֲקֹב סֵלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וְהִנֵּשׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וְיָבֹוא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, ה' עֲזוּז וְגִבּוֹר, ה' גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וְיִשָּׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וְיָבֹוא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, ה' צְבָאוֹת, הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

תְּפִילָה עַל הַפְּרִנְסָה הַנֶּאֱמַרְתָּ עַל יְדֵי הַחֲזָן אוֹ הַמִּתְפַּלֵּל שִׁפְתָּה אֶת הַהִיכָל:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן קִדְשַׁת הַמִּזְמוֹר הַזֶּה וְהַשְׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים הַנּוֹפְרִים בּוֹ. וּלְמַעַן קִדְשַׁת פְּסוּקֵי וְתַבּוּתֵי וְאוֹתִיּוֹתֵי וְשִׁמְיֵי וְרַמְזֵי וְסוּדוֹתֵי הַיּוֹצֵאִים מִמֶּנּוּ. וּלְמַעַן שֵׁם הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק ”וְהִרִיקְתִּי לָכֶם בִּרְכָה עַד בְּלִי ד'”. וּמִפְּסוּק ”נִסָּה עֲלֵינוּ, אֹדֶר פְּנִיךָ ה'”, שֶׁתִּכְתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר פְּרֻסָה וְכִלְפָּהּ. שְׁנֵה זֶה וְכָל שְׁנֵה וְשְׁנֵה. לָנוּ וּלְכָל בְּנֵי בֵיתֵנוּ. בְּמִלּוֹי וּבְרֻחוֹ. וְלֹא בְּאִסּוּר וְלֹא בְּעִמְל וְטִרְחָה. בְּנִחַת וּבְשִׁלּוּה וּבְהִשְׁקָט וּבִטָּח. כִּדִּי שְׁנוּכָל לַעֲבֹד עֲבוֹדַת הַקִּדְשׁ בְּקִדְשָׁהּ וּבְטָהֳרָה בְּלִי שׁוּם טְרִדָּא, פְּרֻנְסָה שְׁלֵא יְהִיָּה בָּהּ שׁוּם בּוּשָׁה וְכִלְמָה. וְאֵל תַּעֲרִיכֵנוּ לִידֵי מִתְנוֹת בִּשְׂר וְדָם. כִּי אִם מִיָּדֶךָ הַפְּתוּחָה וְהַקְּדוּשָׁה. וְהַצִּלְיָהנוּ וְהַרְוִיחֵנוּ כָּל לְמוֹדֵנוּ וְנַעֲשֶׂה יְדֵינוּ וְעַסְקֵנוּ. וְיִהְיֶה בֵיתֵנוּ מְלֵא בְּרַכָּתְךָ ה', וְנִשְׁבַּע לָחֵם וְנִהְיָה טוֹבִים, אִמּוֹן כֵּן יְהִי רִצּוֹן:

מחזור צהר ליום כיפור 34

שופכים לך נפשם. מחה פשעם וכחשם. והמציאם מחילה. בשעת הנעילה:
אל נורא עליה...

היה להם לסתרה. ותלצם ממארה. ותתמם להוד ולגילה. בשעת הנעילה:
אל נורא עליה...

חזן אותם ורחם. וכל לוחץ ולוחם. עשה בהם פליה. בשעת הנעילה:
אל נורא עליה...

זכור צדקת אביהם. ותדש את ימיהם. פקדם ותחלה. בשעת הנעילה:
אל נורא עליה...

קרא נא שנת רצון. והשב שארית הצאן. לאהליבה ואהלה. בשעת הנעילה:
אל נורא עליה...

מחה כעב פשעים. ועשה נא חסד עם. מקראים סגלה. בשעת הנעילה:
אל נורא עליה...

תזכו לשנים רבות. הבנים והאבות. בדיצה ובצהלה. בשעת הנעילה:
אל נורא עליה...

מיכאל שר ישראל. אליהו וגבריאל. בשרו נא הגאלה. בשעת הנעילה:
אל נורא עליה...

יהי חסדך ה' עלינו, באשר יחלנו לך:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללך סלה. אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהיה אלהיו. תהלה לך. ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד. בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד. גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר. דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגדלו. הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה. ועזו נוראתיך יאמרו וגדולתך אספרנה. וזכר רב טובך יביעו וצדקתך ירגנו. חנון ורחים יי ארך אפים וגדל חסד. טוב יי לכל ורחמים על כל מעשיו. יודוך יי כל מעשיך וחסדיך יברכוכה. כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו. להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר מלכותו. מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור. סומך יי לכל הנפלים וזוקף לכל הנפופים. עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו. פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון. צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו. קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת. רצון יראיו ועשה ואת שועתם ישמע ויושיעם. שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד. תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללו יה.

שובה למעונך ושכון בבית מאונך. כי כל פה וכל לשון יתנו הוד והדר למלכותך:
ובנחה יאמר. שובה ה' רבבות אלפי ישראל:
השיבנו ה' אליך ונשובה. חדש ימינו פקדם:

אחר כך אומר החזן חצי קדיש:
יתגדל ויתקדש שמה רבא. (עונים: אמן) בעלמא די ברא פרעותיה. ומלכא מלכותיה. ויצמח פרקניה. ויקרב משיחיה. (עונים: אמן) בחייכון וביומייכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (עונים: אמן) יהא שמה רבא עד "דאמירן בעלמא" יהא שמה רבא מבדך לעלם ולעלמי עלמא יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרומם. ויתגשא. ויתעלה. ויתעלה שמה דקדשא בריך הוא. (עונים: אמן) לעילא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמא. דאמירן בעלמא ואמרו אמן. (עונים: אמן)

בשירו של שמוליק קראוס, "רואים רחוק רואים שקוף", שר מאיר בנאי: "בן אדם כעץ שתול על מים, שורש מבקש, בן אדם כסנה מול השמיים, בו בוערת אש". דומה כי מילים אלו מתארות היטב את עמידתו של האדם אל מול אלוהים. ללא כל מחיצות המפרידות ביניהם - כל כולו סנה בוער.

כך היא תפילת העמידה של יום הכיפורים, שחוט של חסד משוך עליה. אלו הם אולי הדקות היחידות במשך היממה כולה שבהן כל אחד מאיתנו הופך להיות מעין "רשות היחיד" משל עצמו, עומד לבדו בדממה - בלא חזן, קורא או קהל שמצטרף ברקע. שורש מבקש לבדו, כסנה בוער באש.

תפילת עמידה

אדני, שפתי תפתח. ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה ה' אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם. אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא. אל עליון. גומל חסדים טובים. קונה הפל וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. חתמנו בספר חיים. למענך אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה ה' מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני. מחיה מתים אתה. רב להושיע. מוריד הטל. מכלכל חיים בחסד. מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים. ומתיר אסורים. ומקים אמונתו לישיני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך. מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

מי כמוך אב הרחמן וזכר יצירי ברחמים לחיים:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה ה', מחיה המתים:

אתה קדוש ושמן קדוש. וקדושים בכל יום יהללך סלה: לדור ודור המליכו לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש:

ובכן יתקדש שמך ה' אלהינו על ישראל עמך:

ובכן תן כבודך ה' אלהינו על כל מעשיך. ואימתך על כל מה שבראת. וייראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים. ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך בלבב שלם. שידענו ה' אלהינו שהשלטן לפניך. עז ביך וגבורה בימינך. ושמן נורא על כל מה שבראת:

ובכן תן כבוד לעמך. תהלה ליראיך. ותקנה טובה לדורשיך. ופתחון פה למיחלים לך. שמחה לארצך. ששון לעירך. וצמיחת קרן לדוד עבדך. ועריכת נר לבן ישי משיחך, במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלו. וחסידים ברנה יגילו. ועולתה תקפץ פיה. והרשעה כלה בעשן תכלה. כי תעביר ממשלת זרון מן הארץ:

ותמלך אתה הוא ה' אלהינו מהרה על כל מעשיך. בהר ציון משכן כבודך. ובירושלים עיר מקדשך. כפתוב בדברי קדשך: ימלך ה' לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

קדוש אתה ונורא שמך. ואין אלוה מבלעדיך. כפתוב וגבה ה' צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה.

ברוך אתה ה', המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו. ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו מלפניו לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו ה' אלהינו באהבה את יום הפורים הזה. את יום סליחת העון הזה. את יום מקרא קדש הזה. למחילה ולסליחה ולכפרה. ולמחל בו את כל עונותינו. באהבה מקרא קדש. זכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו. מחול לעונותינו ביום הפורים הזה. ביום סליחת העון הזה. ביום מקרא קדש הזה. מחה והעבר פשעינו מנגד עיניך. כאמור: אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני. וחטאתיך לא אזכר: ונאמר: מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאותיך. שובה אלי כי גאלתיך: ונאמר:

כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם. מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו. וזכרון ירושלים עירך. וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה. לחן לחסד ולרחמים. לחיים טובים ולשלום. ביום הפורים הזה. ביום סליחת העון הזה. ביום מקרא קדש הזה. לרחם בו עלינו ולהושיענו. וזכרנו ה' אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים. בדבר ישועה ורחמים. חס וחסנו וחמול ורחם עלינו. והושיענו כי אליך עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:

אלהינו ואלהי אבותינו. מלך על כל העולם כלו בכבודך. והנשא על כל הארץ ביקרך. והופע בהדר גאון עזך. על כל יושבי תבל ארצך. וידע כל פעול כי אתה פעלתו. ויבין כל יצור כי אתה יצרתו. ויאמר כל אשר נשמה באפו: ה' אלהי ישראל מלך. ומלכותו בכל משלה:

אלהינו ואלהי אבותינו. רצה נא במנוחתנו:

קדשנו במצותיך, שים חלקנו בתורתך, שבענו מטובך. שמח נפשנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת. כי אתה ה' אלהים אמת, ודברך מלפניו אמת וקיים לעד.

ברוך אתה ה', מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו ישראל. ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה. מלך על כל הארץ, מקדש ישראל ויום הפורים:

רצה ה' אלהינו בעמך ישראל ולהפלתם שעה. והשב העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

ואתה, ברחמיך הרבים. תחפץ בנו ותרצנו ותתנינה עינינו בשוכך לציון ברחמים:

ברוך אתה ה', המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא ה' אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צורנו צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא. לדר ודר נודה לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נפיש שבעל יום עמנו. ועל נפלאותיך וטובותיך שבעל עת. ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיך. המרחם כי לא תמו חסדיך, כי מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלפניו לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה:

וחתום לחיים טובים כל בני בריתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב. האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב:

ברוך אתה ה', הטוב שמך ולך נאה להודות:

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד צדקה ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך, וברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך, כי באור פניך נתת לנו ה' אלהינו תורה וחיים. אהבה וחסד. צדקה ורחמים. ברכה ושלום. וטוב בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל ברוב עז ושלום:

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה ונחמה וגזרות טובות. נזכר ונחתם לפניך אנחנו וכל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום:

ברוך אתה ה', המברך את עמו ישראל בשלום. אמן:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. ה' צורי וגואלי:

הווידי הוא חלק בלתי נפרד מתפילות יום הכיפורים ואנו חוזרים עליו בכל התפילות. עניינו העיקרי הוא לקחת אחריות על מעשינו וערבות הדדית (לכן הוא נכתב בלשון רבים ומזכיר גם חטאים שבוודאי לא עשינו); וטמונה בו בשורה גדולה בנוגע לאפשרות התיקון וההתקדמות. אלא שזוהי איננה משימה קלה בעבור אף אחד: "להסתכל לאמת בפנים, ישר לעיניים, להביט נכוחה, לשבור את מנגנון ההגנה העצמית, לנתץ את המחיצות המלאכותיות, לקרוע את המסווה, וכל זה 'למען נחיד מעושק ידינו'. אז ורק אז - 'לפני ה' תטהרו'". (הרב יוסף דב סולובייצ'יק)

אָנא ה' אֱלֹהֵינוּ ואלהי אֲבוֹתֵינוּ. תבא לַפָּנִיךָ תַּפְלָתָנוּ. וְאַל תִּתְעַלֵּם מִלִּפְנֵינוּ מִתְחַנְתָּנוּ. שְׁאִין אֲנַחְנוּ עֲזִי פָנִים וְקִשָּׁה עֶרֶף לֹאֲמַר לַפָּנִיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ ואלהי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ. אֲבָל חֲטָאנוּ. עֲוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשִׁי בֵּיתָנוּ:

מִכִּים עַל הַחֲזָה (עַל מְקוֹם הַלֵּב) בֶּאֱרוֹךְ יְדֵי יִמִּין כְּאוֹת אֲשֵׁמָה, בְּהִזְכֵּרֶת כָּל אֶחָד מֵהָעוֹנוֹת.

אֲשַׁמְנוּ. בִּגְדָנוּ. גִּזְלָנוּ. דִּבְרָנוּ דִּפִּי וְלִשׁוֹן הָרָע. הֶעָוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדָנוּ. חֲמַסְנוּ. טָפְלָנוּ שָׁקָר וּמִרְמָה. יַעֲזֵנוּ עֲצוֹת רַעוּת. כָּזָבָנוּ. כַּעֲסָנוּ. לָצָנוּ. מִרְדָּנוּ. מִרְנוּ דְּבָרֶיךָ. נֶאֱצָנוּ. נֶאֱפָנוּ. סָרְדָנוּ. עֲוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. פְּגַמְנוּ. צָרְדָנוּ. צַעֲרָנוּ אֵב וְאֵס. קִשְׁנוּ עֶרֶף. רִשְׁעָנוּ. שַׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲנִינוּ וְתַעֲתַעְנוּ.

וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אֲמַת עֲשִׂיתָ. וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

מִה נֶאֱמַר לַפָּנִיךָ יוֹשֵׁב יוֹשֵׁב מִדָּרוֹם וּמִה נִסְפָּר לַפָּנִיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אֵתָּה יוֹדֵעַ:

מִה אֲנַחְנוּ. מִה חִיִּינוּ. מִה חֲסִידָנוּ. מִה כַּחֲנוּ. מִה גְבוּרָתָנוּ. מִה נֶאֱמַר לַפָּנִיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ ואלהי אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא כָּל הַגְּבוּרִים כָּאִין לַפָּנִיךָ. וְאֲנָשִׁי הַשֵּׁם כֹּלֵא הִיוּ. וְחֲכָמִים כְּבָלִי מִדָּע. וְנִבְוִנִים כְּבָלִי הַשִּׁפְלָה. כִּי כָּל מַעֲשֵׂינֵינוּ תִּהְיֶה. וְיָמֵי חִיִּינוּ הֶבֶל לַפָּנִיךָ. וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵין. כִּי הַכֹּל הֶבֶל:

אֵתָּה הַבְּדִלָּתָ אֲנוֹשׁ מֵרָאשׁ. וְתַפְדִּירוֹ לַעֲמֹד לַפָּנִיךָ. כִּי מִי יֹאמֵר לָךְ מִה תַּפְעֵל. וְאִם יִצְדַּק מִה יִתֵּן לָךְ. וְתִתֵּן לָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַכְּפוּרִים הַזֶּה. אֶת יוֹם סְלִיחַת הָעוֹן הַזֶּה. אֶת יוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. לְמַחֲלָה. וְלִסְלִיחָה. וְלִכְפָּרָה. וְלִמְחַל בּוֹ אֶת כָּל עוֹנוֹתֵינוּ. לְמַעַן נִחָדֵל מֵעֶשֶׂק יָדֵינוּ. וְנָשׁוּב לַעֲשׂוֹת חֲקֵי רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שְׁלָם. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. כִּי לֹא תַחֲפֹץ בְּהַשְׁחָתָת עוֹלָם. שְׁנֵאֲמַר: וְדָשׁוּ ה' בְּהִמְצָאוֹ, קִרְאָהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוֹב: וְנֵאֲמַר: יַעֲזֹב רִשְׁעֵי דִרְכּוֹ וְאִישׁ אֶזְנוֹ מִחֲשַׁבְתּוֹ, וְיָשֹׁב אֶל ה' וְיִרְחַמְהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוֹת: וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חֲנוּן וְרַחוּם אֲרָךְ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וּמִרְבֵּה לְהַטִּיב. וְרוּצָה אֵתָּה בְּתַשׁוּבָתְךָ שֶׁל רִשְׁעִים. וְאִין אֵתָּה חֲפֵץ בְּמִיתָתָן. שְׁנֵאֲמַר: אֲמַר אֱלֹהִים חִי אֲנִי נֶאֱס אֲדָנִי ה' (אֱלֹהִים קְרוֹי), אִם אֲחַפֵּץ בְּמוֹת הָרִשָּׁע כִּי אִם בְּשׁוּב רִשְׁעֵי מִדְּרָכּוֹ וְחִיָּה, שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדְּרָכֶיכֶם הָרָעִים וְלִמָּה תִּמּוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל: וְנֵאֲמַר: הַחֲפֵץ אֲחַפֵּץ מוֹת רִשָּׁע נֶאֱס אֲדָנִי ה' (אֱלֹהִים קְרוֹי), הֲלוֹא בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכּוֹ וְחִיָּה: וְנֵאֲמַר: כִּי לֹא אֲחַפֵּץ בְּמוֹת הַמָּת נֶאֱס אֲדָנִי ה' (אֱלֹהִים קְרוֹי), וְהַשִּׁיבוּ וְחִיו: כִּי אֵתָּה סוֹלֵחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמוֹחֵל לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ:

אֱלֹהֵי. עַד שֶׁלֹּא נִוצַרְתִּי אֵינִי כְּדָאִי, וְעַכְשָׁו שְׁנוּצַרְתִּי כְּאֵלֹו לֹא נִוצַרְתִּי. עֶפֶר אֲנִי בְּחַיִּי, קָל וְחֹמֶר בְּמִיתָתִי. הֲרִי אֲנִי לַפָּנִיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתִי, כְּבָלִי מֵלֹא בּוֹשָׁה וּכְלָמָה: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתִי, שֶׁלֹּא אֲחַטָּא עוֹד. וּמִה שְׁחַטָּאתִי לַפָּנֶיךָ מַחֲק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יְסוּדִין וְחוֹלָאִים רָעִים:

אֱלֹהֵי. נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעָ. וְשִׁפְתוֹתֵי מִדְּבַר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תִדּוּם. וְנַפְשֵׁי כְּעָפָר לְכָל תִּהְיֶה. פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי לָרָעָה. מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתְךָ וְקָלַל מַחֲשַׁבוֹתֶיךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוֹן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנִי:

יְהִיו לְרְצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לַפָּנֶיךָ. ה' צוּרִי וְגֹאֲלִי:

פּוֹסַע שְׁלוֹשׁ פְּסִיעוֹת קִטְנוֹת לֵאחֹרָיו וְאוֹמֵר:

עוֹשֵׂה הַשְּׁלֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ לַעֲשׂוֹת חֲקֵי רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבָּב שְׁלָם:

◆ חזרת הש"ץ של נעילה ◆

פּוֹתָחִים אֶת חֲזֵרֶת שְׁלִיחַ הַצִּיּוֹר בְּפִיּוֹת עֵתִיק זֶה שָׁבוּ אֲנוּ מִבִּקְשִׁים מִהֶקֶב"ה שֶׁלֹּא יִשְׁיֵב רִיקִם אֶת תְּפִילוֹתֵינוּ.

אֲתָאנוּ לְחִלּוֹת פָּנֶיךָ. כִּי חֶסֶד וְאַמֶּת יִקְדָּמוּ פָּנֶיךָ. נָא אֵל תְּבַשִּׁינֵנוּ. נָא אֵל תְּשִׁיבֵנוּ, רִיקִם מִלְּפָנֶיךָ. סֶלַח לָנוּ, וְשִׁלַּח לָנוּ, יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִמְּעוֹנֶיךָ:

אֲתָאנוּ לְבִקֵּשׁ מִמֶּךָ כְּפָרָה. אִים וְנוֹרָא, מְשַׁבֵּב לַעֲתוֹת בְּצָרָה. תַּחֲיִינוּ, תַּחֲנִינוּ, וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא. סֶלַח לָנוּ, וְשִׁלַּח לָנוּ, יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִמְּעוֹנֶיךָ:

הַחֲזוֹן עוֹמֵד לִפְנֵי הַתִּיבָה, וְשְׁנֵי סוֹמְכִים לוֹ מִשְׁנֵי צַדִּדָּיו; מִבִּקֵּשׁ הוּא אֶת רְשׁוֹת הַצִּיּוֹר לְהִיּוֹת שְׁלִיחַ נֶאֱמַן בְּעִבּוּרָם. גַּם הַמַּצְבִּיא הַגָּדוֹל וְהָאֵמִץ בִּיּוֹתֵר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְהִתְקַדֵּם - אִפִּילוֹ לֹא צֶעֶד אֶחָד - אִם חִיּוּלֵיוֹ לֹא יִתְּנוּ בּוֹ אֶת אֲמוּנָם וְיִלְכוּ אַחֲרָיו, בְּאֵשׁ וּבִמִּים.

עַם כָּל זֹאת, יוֹדֵעַ הַחֲזוֹן כִּי מִלְּבַד הַתְּפִילָה עֲצָמָה, חִיּוּב הוּא גַּם "לְהִתְפַּלֵּל עַל הַתְּפִילָה" - לְהִתְפַּלֵּל שֶׁהָאֵל יִשִּׁים בְּפִיו אֶת הַמִּילִים הַנִּכּוֹנוֹת, שִׁיכִין אֶת לִיבּוֹ כְּרָאוֹ וְשִׁיחִיהָ שְׁלִיחַ נֶאֱמַן בְּעִבּוּר כָּל הַקָּהֵל הַקְּדוּשָׁה. "לֵאדָם מִעֶרְכִּי לֵב, וּמִה' מַעֲנֶה לְשׁוֹן" (מִשְׁלִי טז, א).

אוֹחִילָה לֵאלֹא אֲחַלָּה פָּנֶיךָ. אֲשַׁאֲלָה מִמֶּנּוּ מַעֲנֶה לְשׁוֹן.

אֲשֶׁר בִּקְהַל עַם אֲשִׁיר עֲזוֹ. אֲבִיעָה רִנָּנוֹת בְּעֵד מִפְּעֻלֶיךָ.

לֵאדָם מִעֶרְכִּי לֵב, וּמִה' מַעֲנֶה לְשׁוֹן:

אֲדָנִי, שְׁפָתֵי תִפְתָּח. וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִים. אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיוֹן. גּוֹמֵל חֲסִידִים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת. וּמִבְּיֵא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

זְכָרְנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בְּחַיִּים. חֲתִמְנוּ בְּסֶפֶר חַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן:

בְּרוּךְ אַתָּה ה', מְגֵן אֲבֹרָהִים:

אתה גבור לעולם אדני. מחיה מתים אתה. רב להושיע. מוריד הטל.
מכלכל חיים בחסד. מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים. ומתיר
אסורים. ומקים אמונתו לישיני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך. מלך ממית
ומחיה ומצמיח ישועה:

מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה ה', מחיה המתים:

בטרם תתחיל ה"קדושה", הסומך העומד לצד החזן כותח בשני פיוטי הקדמה
של רבי אברהם אבן-עזרא. הפיוט הראשון מתאר את עמידת המלאכים
לפני כיסא הכבוד ואילו בפיוט השני אנו מבקשים מהקב"ה שיוציא את דיננו
האמיתי לאור.

הסומך העומד לצד החזן אומר את המשפט הבא, והקהל חוזר אחריו:

ובכן נקדישך מלך: (פעמיים)

על סדר א"ב:

אֶרְאִים וְחִשְׁמְלִים. זֶה אֵל זֶה שׁוֹאֲלִים. אֵיִה אֵל אֱלִים. מַעֲרִיצִים וּמַהֲלִלִים:
אֵילִי וְיִלּוֹן יֶאֱמִירוּ גִדְלוֹ. בָּרַעַשׁ בָּגַעַשׁ יִפְאָרוּן מַהֲלָלוּ. שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ:
גְּדוּדֵי רָקִיעַ יִקְדִּישׁוּן בִּיחַד. דּוֹבָרִים הִלּוּל בְּמוֹרָא וּבִפְחַד. שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאַחַד:
הַמוֹנִי שְׁחָקִים מַבְיָעִים רִנָּנוּ. וְנִצְבִּים לְהִלְלוֹ בְּשָׁמִי מַעֲוִנוּ. בְּשִׁתִּים יִכְסֶּה פָּנָיו:
זִיקֵי זָבוּל יִצְפְּצְפוּ מַהֲלָלוּ. חֲשִׁים הֵם לְקָרָא זִמְר מְכֻלָּיו. בְּשִׁתִּים יִכְסֶּה רַגְלָיו:
טַפְסֵר מַעֲוֹן בָּצֵלוּ יִסְתּוּפֵף. יִחִיד בְּהוֹדוֹ עָלָיו יַחֲוּפֵף. וּבְשִׁתִּים יַעֲוּפֵף:
כְּתוּת מִכּוֹן. מְחַדְשִׁים מִשְׁמֵר. לְהוֹקִים יַחַד. לְהִלֵּל בְּמֵאֵמֶר. וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
מִלֵּאכֵי עֲרֻבוֹת מַחְנוֹת נוֹרָאוֹת. נִצְבִּים לְהִלְלוֹ בְּתִהְיוֹת נְאוֹת. קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ ה' צְבָאוֹת:
(יִתְחַנְּנוּ לְנִגְדּוֹ. בְּעַד יִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ. יִרְצֶה וּמַעֲבָדוֹ יִקְבֹּל מִעֲבָדוֹ. מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ):

הסומך אומר והקהל חוזר אחריו:

ובכן ולך תעלה קדשה. כי אתה אלהינו: (פעמיים)

אֵמֶת בְּסִפְרְךָ בְּרֹאֶת עוֹלָמְךָ. בְּהֵם תִּכְתֹּב וְתַחַתֶּם בְּחוֹתֶמְךָ:
רִצָּה פִּלְטִיךָ שׁוֹקֵדֵי אוֹלָמֶיךָ. הַיּוֹם בְּחִמֶּשׁ תִּפְלוֹת לְדוֹמְמֶיךָ:
מְקוֹיִם יִשְׁעֶךָ וּמוֹעֵד נַחֲמִיךָ. חֲסִדֶיךָ ה' יִיחַלוּ כִּי הִסְלִיחָה עִמָּךָ:
זַעֲקָתֶם תַּעֲלֶה לְשָׁמַי מְרוֹמְךָ. קְדוֹשׁ בְּהַקְדִּישָׁם כְּמִשְׁרָתִי שְׁמֶךָ:

מכאן ממשיך החזן:

כְּתֵר יִתֵּנוּ לָךְ ה' אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים הַמוֹנִי מַעֲלָה עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מַטֵּה. יַחַד כָּלָם
קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלָשׁוּ בְּדָבָר הָאֶמּוֹר עַל יַד נְבִיאָךְ:

וקרא זה אלהינו וְאָמַר:

קדוש. קדוש. קדוש ה' צבאות. מלא כל הארץ כבודו:

כבודו מלא עולם ומשרתיו שואלים איה מקום כבודו להעריצו:
לעמדתם משבחים ואומרים:

ברוך כבוד ה' ממקומו:

ממקומו הוא יפן ברחמיו לעמו המיוחדים שמו ערב ובקר בכל יום תמיד אומרים
פעמים באהבה:

שמע ישראל. ה' אלהינו ה' אחד:

הוא אלהינו. הוא אבינו. הוא מלכנו. הוא מושיענו. הוא יושיענו ויגאלנו שנית.
וישמיענו ברחמיו לעיני כל חי לאמר. הן גאלתי אתכם אחרית כראשית להיות לכם
לאלהים. אני ה' אלהיכם:

ובדברי קדשך כתוב לאמר:

ימלך ה' לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

אתה קדוש ושםך קדוש. וקדושים בכל יום יהללוך סלה:
לדור ודור המליכו לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש:
ובכן יתקדש שםך ה' אלהינו על ישראל עמך:

ובכן תן פחדך ה' אלהינו על כל מעשיך. ואימתך על כל מה שבראת. וייראוך כל
המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים. ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך בלבב
שלם. שידענו ה' אלהינו שהשלטן לפניך. עז בידיך וגבורה בימינך. ושםך נורא על כל
מה שבראת:

ובכן תן כבוד לעמך. תהלה ליראיך. ותקוה טובה לדורשיך. ופתחון פה למיחלים לך.
שמחה לארצך. ששון לעירך. וצמיחת קרן לדור עבדך. ועריכת נר לבן ישי משיחך,
במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלו. וחסידים ברנה יגילו. ועולתה תקפץ פיה.
והרשעה כלה בעשן תכלה. כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ:

ותמלך אתה הוא ה' אלהינו מהרה על כל מעשיך. בהר ציון משכן כבודך. ובירושלים
עיר מקדשך. כפתוב בדברי קדשך:

ימלך ה' לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

קדוש אתה ונורא שםך. ואין אלוה מבלעדיך. כפתוב ויגבה ה' צבאות במשפט והאל
הקדוש נקדש בצדקה. **ברוך אתה ה', המלך הקדוש:**

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו. ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו
במצותיך. וקרבתנו מלפני לעבודתך. ושםך הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו ה' אלהינו באהבה את יום הכפורים הזה. את יום סליחת העון הזה. את יום

מקרא קדש הזה. למחילה ולסליחה ולכפרה. ולמחל בו את כל עונותינו. באהבה
מקרא קדש. זכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו. מחול לעונותינו ביום הכפורים הזה. ביום סליחת העון הזה.
ביום מקרא קדש הזה. מחה והעבר פשעינו מנגד עיניך. כאמור: אנכי אנכי הוא מחה
פשעיך למעני. וחטאתיך לא אזכר: ונאמר: מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאותיך.
שובה אלי כי גאלתיך: ונאמר:

כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם. מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו:

אלהינו ואלהי אבותינו.

אל תעש עמנו כלה. תאחו ירך במשפט:

בבא תוכחה נגדך. שמנו מספרך אל תמח:

גשתך לחקר מוסר. רחמיך יקדמו רגוך:

דלות מעשים בשורך. קרב צדק מאליך:

הורנו, בועקנו לך. צו ישועתנו במפגיע:

ותשיב שבות אהלי תם. פתחיו ראה כי שממו:

זכר נאמת. עדות לא תשכח מפי זרעו:

חותם תעודה תתיר. סודך שים בלמודך.

טבור אגן הסהר. נא אל יחסר המזג:

יה. דע את ישראל אשר ידעוך. מגר את הגוים אשר לא ידעוך:

כי תשיב לב צרון. לכודים אסירי התקוה:

זהו הוידי האחרון של יום הכיפורים:

אנא ה' אלהינו ואלהי אבותינו. תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מלפנו מתחנונתנו.
שאין אנחנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו
ולא חטאנו. אבל חטאנו עוינו פשענו אנחנו ואבותינו ואנשי ביתנו:

ככתוב: חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי. אמרתי אודה עלי פשעי לידוד. ואתה נשאת
עון חטאתי סלה: מכסה פשעיו לא יצליח. ומודה ועזב ירחם:

אשמנו. אכלנו מאכלות אסורות. בגדנו. בטלנו תורתך. גזלנו. גנבנו. גאינו. דברנו דפי
ולשון הרע. דברנו אחד בפה ואחד בלב. העוינו. הרהרנו הרהורים רעים ביום ובאנו
לידי טמאת קרי בלילה. והרשענו. ויעדנו עצמנו לדבר עברה. זדנו. זנינו אחר לבנו
ועינינו. חמסנו. חמדנו. טפלנו שקר ומרמה. יעצנו עצות רעות עד אין חקר.

בזבנו. כעסנו. לצנו. לוצצנו. מרדנו. מרינו דברך. מרדנו במלכות שמים. מרדנו
במלכות בית דוד. מאסנו בבית המקדש. ושלשתם אנחנו מבקשים. נאצנו. נאפנו.
נשבענו לשוא ולשקר. נדרנו ולא שלמנו. סרדנו. סודרים ומורים היינו. עוינו. עברנו

על מצות עשה ועל מצות לא תעשה. עברנו על פריטות ומיתות בית דין. עברנו
על חלול השם. פשענו. פגמנו באות פריט קדש. צרדנו. צערנו אב ואם. קשינו ערף.
קלקלנו צנורות השפע.

רשענו. רעים לשמים ולפריט היינו. שחתנו. שקרנו. שחתנו זרע קדש לבטלה ובדאנו
משחית לחבל. גם בכנפיו נמצאו דם נפשות אביונים נקיים והנה דמעת העשוקים
ואין להם מנחם. לבי לבי על חלליהם. מעי מעי על הרוגיהם. אוי לרשע דע, כי גמול
ידיו יעשה לו. תעבנו. תעינו ותעתענו. וסרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה
לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו. כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

רבון העולמים. חתמנו לחיים. ותן לנו אל עולם. החיים והשלום:

וחתם לחיים כל בני בריתך בלם. אלהים חיים ומלך עולם:

ובספר חיים נזכר ונחתם עם ברים ורצויים. כל הפתוב לחיים:

היום תחתמנו לחיים טובים אדיר ונאור. כי עמך מקור חיים, באורך נראה אור:

בעת נעילת שערי היכל שוכן מעונה. יבקש את עון ישראל ואיננו, ואת חטאת יהודה
ולא תמצאנה:

ובשעת נעילת שערי שמים תסלח עונותם. ותשליך במצלות ים כל חטאתם:

והודע למתודים בנעילה לפניך. ארח חיים, שבע שמחות את פניך:

ועל המתודים לפניך בעת הזאת תתנחם. ומודה ועזב ירחם:

אשמנו מכל עם. בושנו מכל גוי.

גלה ממנו משוש. דוה לבנו בחטאינו.

החבל אוינו. ונפרע פארנו.

זבול מקדשנו. חרב בעונינו.

טידתנו היתה לשמה. יפי אדמתנו לזרים.

כחנו לנכרים: לעינינו עשקו עמלנו.

ממשך ומרט ממנו. נתנו עלם עלינו.

סבלנו על שכמנו. עבדים משלו בנו.

פודק אין מידם. צרות רבות סבבונו.

קראנוך ה' אלהינו. רחקת ממנו בעונינו.

שבנו מאחריך. תעינו כצאן ואבדנו.

ועדין לא שבנו מתעניתנו. והיאך נעזי פנינו. ונקשה ערפנו. לומר לפניך ה' אלהינו
ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאנו:

מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן שחקים. הלא כל הנסתרות
והנגלות אתה יודע:

מה אנחנו. מה חיינו. מה חסדנו. מה כחנו. מה גבורתנו. מה נאמר לפניך ה' אלהינו
ואלהי אבותינו. הלא כל הגבורים כאין לפניך. ואנשי השם כלא היו. וחכמים כבלי

מדע. ונבונים כבלי השכל. כי כל מעשינו תהו. וימי חיינו הבל לפניך. ומותר האדם מן הבהמה אין. כי הכל הבל:

אתה הבהלת אנוש מראש. ותפירהו לעמד לפניך. כי מי יאמר לך מה תפעל. ואם יצדק מה יתן לך. ותתן לנו ה' אלהינו באהבה את יום הכפורים הזה. את יום סליחת העון הזה. את יום מקרא קדש הזה. למחילה. ולסליחה. ולכפרה. ולמחל בו את כל עונותינו. למען נחיד מעשך ידינו. ונשוב לעשות חקי רצונך בלבב שלם. ואתה ברחמיך הרבים רחם עלינו. כי לא תחפץ בהשחתת עולם. שנאמר: ודרשו ה' בהמצא, קראו בהיותו קרוב: ונאמר: יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתי, וישב אל ה' וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח: ואתה אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ומרבה להטיב. ורוצה אתה בתשובתן של רשעים. ואין אתה חפץ במיתתן. שנאמר: אמר אליהם חי אני נאם אדני (אלהים קרי), אם אחפץ במות הרשע כי אם בשוב רשע מדרכו וחי, שובו שובו מדרכיכם הרעים ולמה תמותו בית ישראל: ונאמר: החפץ אחפץ מות רשע נאם אדני (אלהים קרי), הלא בשובו מדרכיו וחי: ונאמר: כי לא אחפץ במות המת נאם אדני (אלהים קרי), והשיבו וחי: כי אתה סולחן לישראל ומוחלן לשבטי ישראל. ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח:

פיוט "אדיר ונאור" המזכיר את מידותיו והנהגותיו של הקב"ה לפי סדר הא-ב.

אדיר ונאור. בורא דוק וחלד.	מי אל כמוך:
גולה עמוקות. דובר צדקות.	מי אל כמוך:
הדור בלבשו. ואין זולתו.	מי אל כמוך:
זוכר הברית. חנון שארית.	מי אל כמוך:
טהור עינים. יושב שמים.	מי אל כמוך:
פובש עונות. לובש צדקות.	מי אל כמוך:
מלך מלכים. נורא ונשגב.	מי אל כמוך:
סומך נופלים. עונה עשוקים.	מי אל כמוך:
פודה ומציל. צועה ברב כח.	מי אל כמוך:
קרוב לקוראיו. רחום וחנון.	מי אל כמוך:
שוכן שחקים. תומך תמימים.	מי אל כמוך:

כפתוב על יד נביאך: מי אל כמוך נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו. לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא:

ישוב ורחמנו יכבש עונותינו. ותשליך במצלות ים כל חטאתם:

תתן אמת ליעקב חסד לאברהם. אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו. וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה. לחן לחסד ולרחמים. לחיים טובים ולשלום.

ביום הכפורים הזה. ביום סליחת העון הזה. ביום מקרא קדש הזה. לרחם בו עלינו ולהושיענו. וזכרנו ה' אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים. בדבר ישועה ורחמים. חסם וחסנו וחמול ורחם עלינו. והושיענו כי אליך ענינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:

אלהינו ואלהי אבותינו. מלך על כל העולם כולו בכבודך. והנשא על כל הארץ ביקרך. והופע בהדר גאון עזך. על כל יושבי תבל ארצך. וידע כל פעול כי אתה פעלתו. ויבין כל יצור כי אתה יצרתו. ויאמר כל אשר נשמה באפו: ה' אלהי ישראל מלך. ומלכותו בכל משלה:

אלהינו ואלהי אבותינו. רצה נא במנוחתנו:

קדשנו במצותיך, שים חלקנו בתורתך, שבענו מטובך. שמח נפשנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת. כי אתה ה' אלהים אמת, ודברך מלכנו אמת וקיים לעד.

ברוך אתה ה', מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו ישראל. ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה. מלך על כל הארץ, מקדש ישראל ויום הכפורים:

רצה ה' אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה. והשב העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

ואתה, ברחמיך הרבים. תחפץ בנו ותרצנו ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים:

ברוך אתה ה', המחזיר שכינתו לציון:

כשהחזן אומר "מודים", אומר הקהל בלחש "מודים דרבנן":

מודים אנו לך שאתה הוא ה' אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צורנו צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא. לדר ודר נודה לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נפיש שבכל יום עמנו. ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת. ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיך. המרחם כי לא תמו חסדיך. כי מעולם קוינו לך:

מודים דרבנן:

מודים אנחנו לך שאתה הוא ה' אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר. יוצרנו ויוצר בראשית. ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחייטנו וקיימתנו. בן תחינו ותחננו. ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך. לשמר חקיך ולעשות רצונך. ולעבדך בלבב שלם. על שאנחנו מודים לך. ברוך אל ההודאות: (עד כאן הקהל אומר)

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה:

וחתום לחיים טובים כל בני בריתך:

יהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב. האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב:

ברוך אתה ה', הטוב שמך ולך נאה להודות:

ברכת כהנים:

החזן מקריא לכהנים:

יְבָרְכֶךָ ה' וְיִשְׁמְרֶךָ: יֵאָר ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: יִשָּׂא ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשֶּׁם לְךָ שְׁלוֹם:

(וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם):

וְאִם אֵין כַּהֲנִים יֹאמֶר הַחֲזָן: אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּת הַמְּשִׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַפְּתוּכָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֱהָרֹן וּבְנָיו כַּהֲנִים עִם קְדוּשַׁת כַּאֲמֹר: "יְבָרְכֶךָ ה' וְיִשְׁמְרֶךָ: יֵאָר ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: יִשָּׂא ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשֶּׁם לְךָ שְׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם". וּבִסְוֵם כָּל פֶּסֶק עֲנִים הַקֹּהֶל "כֵּן יְהִי רָצוֹן"

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חַן וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וּבְרַכְנוּ אֲבֵינוּ כָּלֵנוּ בְּאֶחָד בְּאֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְּאֹר פָּנֶיךָ נִתְּתָ לָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ תּוֹרָה וְחַיִּים. אֲהָבָה וְחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים. בְּרָכָה וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרֹב עֹז וְשְׁלוֹם:

וְאַתָּם הַדְּבָקִים בַּה' אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם:

הַיּוֹם תִּמְצְנוּ. הַיּוֹם תִּבְרַכְנוּ. הַיּוֹם תִּגְדְּלוּ. הַיּוֹם תִּתְהַדְּרוּ. הַיּוֹם תִּנְעָדְנוּ וְעַד טוֹב. הַיּוֹם תִּזְכְּנוּ. הַיּוֹם תִּחְיֶינוּ. הַיּוֹם תִּתְנַנְנוּ. הַיּוֹם תִּטְהַרְנוּ. הַיּוֹם תִּיֻּשְׁרְנוּ אֲרָחוֹתֵינוּ. הַיּוֹם תִּתְקַדְּרוּ בְּכֶתֶר שֵׁם טוֹב. הַיּוֹם תִּלְבַּבְנוּ. הַיּוֹם תִּמְלִטְנוּ. הַיּוֹם תִּנְשָׂאנוּ. הַיּוֹם תִּסְעָדְנוּ. הַיּוֹם תִּעֲטָרְנוּ. הַיּוֹם תִּפְקְדְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְחַיִּים טוֹבִים. הַיּוֹם תִּצְדָּקְנוּ. הַיּוֹם תִּקְרַבְנוּ לְעִבּוּדְךָ. הַיּוֹם תִּרְחַמְנוּ. הַיּוֹם תִּשְׁמַע תִּפְלִתְנוּ. הַיּוֹם תִּתְנַנְנוּ לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים. וְתַחֲתַמְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְחַיִּים טוֹבִים:

וּבִסְפֵר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִיָסָה טוֹבָה וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְנִזְרוֹת טוֹבוֹת. נִזְכָּר וְנִחַתְם לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְשְׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה ה', הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם. אָמֵן:

יְהִי לְרִצּוֹן אֱמֶרִי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ. ה' צוּרִי וְגֹאֲלִי: יְהִי שֵׁם ה' מְבָרֵךְ. מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמְּזֹרֶחַ שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ. מְהֵלֵל שֵׁם ה': דָּם עַל כָּל גּוֹיִם ה'. עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: ה' אֲדִינֵנוּ. מִה אֲדִיר שִׁמְךָ כָּל הָאָרֶץ:

הַחֲזָן אֹמֵר חֲצִי קְדִישׁ:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (עוֹנִים: אָמֵן) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְּרֻעֻתִיהָ. וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתִיהָ. וְיַצְמַח פְּרָקְנִיהָ. וְיִקְרַב מְשִׁיחִיהָ. (עוֹנִים: אָמֵן) בְּחֵיכֹן וּבְיוֹמִיכֹן וּבְחַיִּי כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶזְרָא וּבְזִמְנָן קְרִיב וְאִמְרוּ אִמְנֵן. (עוֹנִים: אָמֵן) יְהֵא שְׁמָה רַבָּא" עַד "דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא" יְהֵא שְׁמָה רַבָּא מְבָרֵךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמֵי יִתְבָּרֵךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרַחֵם. וְיִתְנַשָּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (עוֹנִים: אָמֵן) לְעִילָא מִן כָּל בְּרָכְתָא. שִׁירָתָא. תְּשֻׁבָּתָא וְנִחְמָתָא. דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אִמְנֵן. (עוֹנִים: אָמֵן)

סליחות

הַחֲלֵק הַמֵּרְכָזִי הַחוּזֵר בְּכָל חֹמֶשׁ הַתְּפִלּוֹת בַּיּוֹם הַכִּיפּוּרִים הוּא אֲמִירַת פִּיּוּטִי הַ"סְלִיחוֹת", הַמְּשׁוֹלְבוֹת בְּאִזְכָּרַת שְׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה מִידוֹת הַרַחֲמִים, שֶׁכֵּן עִיקְרוֹ שֶׁל יוֹם הַכִּיפּוּרִים הוּא בִקְשַׁת סְלִיחָה וּמַחִילָה עַל עֲוֹנוֹתֵינוּ.

כְּבֵר מֵרָאשׁ חֹדֶשׁ אֲלוּל מַהֲדָדוֹת בְּאֻזְנֵינוּ נְעִימוֹת הַסְלִיחוֹת. אֲמַנְמֵן קוֹלוֹ שֶׁל הַגְּבַאי הַזֶּקֶן הַדּוֹפֵק עַל חֲלוֹנוֹת הַבָּתִּים יוֹם יוֹם וּמִכְרִיז "סְלִיחוֹת" הַתַּחֲלִפוֹ בְּצִלְצוֹל שְׁעוֹן מְעוּרָר, אֲךָ הֵם יִישְׁאָרוּ בְּזִכְרוֹנָנוּ עוֹד שְׁנִים רַבּוֹת. פִּיּוּטִים מְבִית

אֲבָא, כּוֹס תָּה מַהֲבִיל עִם נִעְנֵעַ, וְגַעְגּוּעִים. כְּמָה גַעְגּוּעִים! יוֹם יוֹם בְּאִשְׁמוֹרֶת הַבּוֹקֵר, בְּאֻוִּירָה מִיּוֹחֶדֶת הַשְּׁמוּרָה לְשַׁעוֹת זְכוֹת אֱלֹהִים, עַד לְיוֹם כִּיפּוּר - שִׁיא הַשִּׁיאִים. עַל פִּי הַמְּסוּרָה, בְּיוֹם זֶה יֵרֵד מֹשֶׁה רַבְּנוּ בַּפֶּעַם הַשְּׁנִיָּה מִהָרַם סִינַי וּבִידּוֹ לִחוֹת הַבְּרִית - לְאַחַר שֶׁאֵת הַלּוֹחוֹת הָרִאשׁוֹנִים שֶׁבֵר בַּעַת חֹטָא הַעֲגַל. מֵאֵז לְמַדְנוּ שְׂאוֹמֵמֵם יֵשׁ חֹטָא וְעוֹנוֹן - וְהָרִי כּוֹלְנוּ בְּנֵי אָדָם - אֲךָ יֵשׁ גַּם אִפְשָׁרוֹת לְתִיקוֹן, סְלִיחָה וּכְפָרָה. הִלְלוּ נַעֲשִׂים בְּתַהֲלִיךְ אֲרוּךְ, יוֹם אַחֵר יוֹם, עֵקֶב לְצַד אֲגוּדֵל. זֶהוּ מַסַּע שֶׁל אֶלֶף מִיל הַמַּתְחִיל בְּצַעַד קָטָן.

נוֹהֲגִים לְעַמּוּד לְכָל אֲוֶרֶךְ אֲמִירַת הַסְלִיחוֹת שֶׁל תְּפִלַּת נְעִילָה.

שְׁבֹט יְהוּדָה בְּדַחֲק וּבְצַעַר. הִישָׁאג אֲרִיָּה בִיעָר:

מְקוֹיִם יִשְׁוּעֶתְךָ אֲבוֹת וּבָנִים. הָעֲנִיִּים וְהָאֲבִיוֹנִים:

עַמֵּךְ בְּפֶרֶץ כָּל נִהְיָה לְשַׁחֲק. לָמָּה ה' תַּעֲמֵד בְּרָחוּק:

יִוְנָתְךָ עַד שְׁעָרֵי מוֹת הַגִּיעָה. יוֹשֵׁב הַכְּרוֹבִים הוֹפִיעָה:

הָבָה לָנוּ עֲזָרַת מִצָּר. הִיד ה' תִּקְצָר:

חֲדָשׁ יִמֵּינוּ בְּגָלוֹת יִשָּׁן. עוֹדָה לָמָּה תִישָׁן:

זָכַר בְּנֶיךָ בְּאָרֶץ לֹא לָהֶם. וְזָר לֹא יִקְרַב אֲלֵיהֶם:

קֶץ הַנִּחַתְתָּ גִּלְהָ לְגִלְמוּדָהּ. יִשְׁמַח ה' צִיּוֹן תִּגְלָלָהּ בְּנוֹת יְהוּדָה:

שׁוּעֵתְנוּ תַעֲלֶה לְשָׁמַי מְרוֹמִים. אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים:

כָּל הַקֹּהֶל אֹמֵר יַחַד בְּנִעֻמָּה מִיּוֹחֶדֶת:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּחִסְדוֹת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מְעַבִּיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מְרַבֵּה מַחִילָה לְחַטָּאִים. וְסְלִיחָה לְפּוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׁר וְרוּחַ. לֹא כְרַעַתָּם לָהֶם גּוֹמֵל. אֵל הוֹרֵתְנוּ לִזְמֹר מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעָנּוּ מִקֶּדֶם. וְכֵן כְּתוּב בַּתּוֹרָה. וַיֵּרֶד ה' בְּעֶנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם. וַיִּקְרָא בְּשֵׁם ה'. וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֵר ה' עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

"ה' | ה' אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרֶךְ אָפִים וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת: נִצֵּר חֶסֶד לְאֵלִים נִשָּׂא עוֹן וְפֶשַׁע וְחַטָּאָה, וְנִקְדָּה"

וְסִלַּחְתָּ לְעֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵינוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

כָּל הַקֹּהֶל קוֹרֵא יַחַד בְּקוֹל פֶּסוּק זֶה, הַמְּבַטָּא אֶת מַהוּתוֹ שֶׁל יוֹם הַכִּיפּוּרִים:

כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפָּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מִכָּל חַטָּאוֹתֵיכֶם לִפְנֵי ה' תִּתְהַדְּרוּ:

רַחֲמֵנָא אֲדִפְר לָן קִימָה דְּאַבְרָהָם רַחֲמֵנָא בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

(כְּלֹמַר: בְּזְכוֹת אֲמִירַת "וַיַּעֲבֹר")

רַחֲמֵנָא אֲדִפְר לָן קִימָה דִּיעֲזָק עֲקִידָא בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

רַחֲמֵנָא אֲדִפְר לָן קִימָה דִּיעֲקֹב שְׁלִימָא בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

רַחֲמֵנָא אֲדִפְר לָן קִימָה דְּמֹשֶׁה נְבִיאָה בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

רַחֲמֵנָא אֲדִפְר לָן קִימָה דְּאַהֲרֹן כֹּהֵנָא בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

רַחֲמֵנָא אֲדִפְר לָן וְכוּתָה דְּיוֹסֵף צַדִּיקָא בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

רַחֲמֵנָא אֲדִפְר לָן קִימָה דְּדָוִד מֶלֶךְא מְשִׁיחָא בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

רַחֲמֵנָא אֲדִפְר לָן קִימָה דְּפִינְחָס קִנְיָה בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

רַחֲמֵנָא אֲדִפְר לָן צְלוֹתָה דְּשְׁלֹמֶה מֶלֶךְא בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

רַחֲמֵנָא אֲרִים יְמִינְךָ וְאַצְמַח פְּרָקְנְךָ בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

רַחֲמֵנָא בְּכִסּוּפֵי אִפִּין אֲתִינָא לְמִקְרִי קִמְךָ רַחֵם עָלָן בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

רַחֲמָנָא גְלִי גְדִרְתָּךְ וּפְרַק לָן
 רַחֲמָנָא דִּינָן אַפִּיק לְנִהוּרָא
 רַחֲמָנָא דִּינָא דְחֵי טְבִי גִזֵּר עָלָן
 רַחֲמָנָא הִדְרֵךְ שׁוּי עָלָן
 רַחֲמָנָא וְלֹא תִתְפָּרַע בְּעוֹבְדָנָא בִּישׁוּן מִנָּן
 רַחֲמָנָא זִינָךְ אֲשֵׁרִי עָלָן
 רַחֲמָנָא חֲשׁוּב עָלָן טַבָּון
 רַחֲמָנָא טַבָּון סְגִינָאן אֵייתִי עָלָן
 רַחֲמָנָא יִתְגַּלְגֵּלִין רַחֲמֵךְ עָלָן
 רַחֲמָנָא כְּתַבִּינָן בְּסִפְרָא דְחֵי
 רַחֲמָנָא כְּתַבִּינָן בְּסִפְרָא דְרַחֲמֵי
 רַחֲמָנָא כְּתַבִּינָן בְּסִפְרָא דְצִדִּיקִי וְחִסְדִּי
 רַחֲמָנָא כְּתַבִּינָן בְּסִפְרָא דִּישְׁרֵי וְתַמִּימֵי
 רַחֲמָנָא כְּתַבִּינָן בְּסִפְרָא דְפְרִנְסָתָא טַבְּתָא וּמְזוּנֵי טְבִי
 רַחֲמָנָא כְּבִשׁ חֲמֵתָא וְרִגְזָא מִנָּן
 רַחֲמָנָא לֹא תַעֲבִיד גְּמִירָא לָן
 רַחֲמָנָא מַחֵל וְשַׁבַּק לְחֻבִּין וְלַעְוֹן
 רַחֲמָנָא נְהוּר טוֹבָךְ אֲנֵהָר עָלָן
 רַחֲמָנָא סְעִיד וְסִמִּיךְ הוּי לָן
 רַחֲמָנָא עֲבִיד עֲמָנָא אֲתָא לְטַב
 רַחֲמָנָא פִּתַּח שְׁמַיָּא לְעֻלּוּתִין
 רַחֲמָנָא צִלּוּתָנָא קַבֵּל בְּרַעְוָא
 רַחֲמָנָא קַבֵּל צִלּוּתִין וּבִעוּתִין בְּעֵדֵן עֲקֻתִין
 רַחֲמָנָא רַחֵם עַל נִשְׁמָתִין
 רַחֲמָנָא שְׁתָּא טַבְּתָא אֵייתִי עָלָן
 רַחֲמָנָא תוֹב מְרִגְזָךְ
 רַחֲמָנָא וְלֹא נִהְדֵּר רִיקָם מִן קַמָּךְ

וַיַּעֲבֵר ה' עַל פְּגָמֵי וַיִּקְרָא:

"ה' | ה' אֵל רַחוּם וְרַחוּן אֲרֹךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת: נִצֵּר חֶסֶד לְאֵלִיפִים נִשְׂא עוֹן וְפָשַׁע וְחַטָּאתָה, וְנִקְדָּה"
 וְסִלַּחַת לְעוֹנָיו וְלַחַטָּאתָיו וְנִחַלְתָּנוּ:

כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפַּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי ה' תִּטְהָרוּ:

המנהג המקובל הוא שכל אחד מהקהל (גם ובעיקר הילדים!), שר את אחת מהשורות לפי הסדר, והקהל חוזר אחריו:

עֲנֵנו אֱלֹהֵי אֲבֹרְהָם עֲנֵנו: עֲנֵנו וּפְחַד יִצְחָק עֲנֵנו: עֲנֵנו אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנו: עֲנֵנו מִגֵּן דָּוִד עֲנֵנו: עֲנֵנו הַעוֹנָה בַּעֲת רִצּוֹן עֲנֵנו: עֲנֵנו הַעוֹנָה בַּעֲת צָרָה עֲנֵנו: עֲנֵנו הַעוֹנָה בַּעֲת רַחֲמִים עֲנֵנו: עֲנֵנו אֱלֹהֵי הַמֶּרְכָּבָה עֲנֵנו:

יֵשׁ מוֹסִיפִים: עֲנֵנו אֱלֹהָא דְמֵאִיר עֲנֵנו: עֲנֵנו בְּזִכְרִיתָהּ דְּכַר יוֹחָאי עֲנֵנו: עֲנֵנו מִשְׁבֵּג הָאֲמָהוּת עֲנֵנו: עֲנֵנו עֲזֵרַת הַשְּׂבָטִים עֲנֵנו:

עֲנֵנו רַחוּם וְרַחוּן עֲנֵנו:

ה' חֲנֵנו וְהַקִּימָנוּ.
 ה' בְּיוֹם יִשׁוּעָתָה בִּשְׁרָנוּ וְרַחֲמָנוּ.
 ה' גִּלְגַּל הַמּוֹן רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ.
 ה' יִהְיֶה נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ.
 ה' כַּחוּתֶם עַל לֵב הַיּוֹם שְׁיִמָּנוּ.
 ה' רִיבָה רִיבָנוּ וְלַחֵם לִוְחָמֵינוּ.
 ה' בְּרַךְ אֶת לַחֲמָנוּ וְאֶת מִימֵינוּ.
 וּבְסִפְרָא חַיִּים זְכָרְנוּ וְחַתְמָנוּ:
 וּבְסִפְרָא חַיִּים זְכָרְנוּ וְחַתְמָנוּ:
 וּבְסִפְרָא חַיִּים זְכָרְנוּ וְחַתְמָנוּ:
 וּבְסִפְרָא חַיִּים זְכָרְנוּ וְחַתְמָנוּ:
 וּבְסִפְרָא חַיִּים זְכָרְנוּ וְחַתְמָנוּ:
 וּבְסִפְרָא חַיִּים זְכָרְנוּ וְחַתְמָנוּ:

הקהל עונה "אמן" על כל אחת מהבקשות שהחזן אומר על פי סדר הא-ב:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׁמִים שְׂמַע קוֹלָנוּ וְקַבֵּל תְּפִלָּתָנוּ בְּרַצּוֹן:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׁמִים אֵל תַּאֲבָדְנוּ בְּאֲרֵךְ גְּלוּתָנוּ: אֲבָד פֶּלַח הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרַעְיָה:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׁמִים בְּרִיתְךָ זָכַר וְאֵל תִּשְׁכַּחְנוּ: בְּרַךְ אֶת לַחֲמָנוּ וְאֶת מִימֵינוּ: בִּשְׁרָנוּ בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת: בְּטַל מַעְלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוּת: בְּרַךְ אֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל רַאשִׁית צְמִיחַת גְּאֻלָּתָנוּ: בְּרַךְ אֶת חֵילֵי צְבָא הַהִגָּה לְיִשְׂרָאֵל

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׁמִים גִּזֵּר עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת: גְּלֵה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׁמִים דְּרִשְׁנוּךְ הַפִּצָּא לָנוּ: דְּרִשׁ דְּמֵינוּ מִיַּד קַמֵּינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׁמִים הַעֲתֵר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וְיוֹם בְּתַפִּלָּתָנוּ: הַחֲזִירְנוּ בְּתִשְׁבָּה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׁמִים וְאֵל תְּבִישְׁנוּ מִשְׁבְּרָנוּ: וְנִקְרָא וְאֲתָה תַעֲנֵנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׁמִים זְכָרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ: זַכְּנוּ בְּדֵינָנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׁמִים חַתְמָנוּ בְּסִפְרָא חַיִּים טוֹבִים: חַתְמָנוּ בְּסִפְרָא צִדִּיקִים וְחִסְדִּים: חַתְמָנוּ בְּסִפְרָא יִשְׁרִים וְתַמִּימִים: חַתְמָנוּ בְּסִפְרָא זְכוֹת: חַתְמָנוּ בְּסִפְרָא מְזוּנוֹת וּפְרִנְסָה טוֹבָה: חַתְמָנוּ בְּסִפְרָא מַחִילָה וְסִלִּיחָה וְכַפָּרָה: חַתְמָנוּ בְּסִפְרָא גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה: חֲמַל עָלֵינוּ וְעַל טַפֵּינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ: חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׁמִים טְהַרְנוּ מַעוֹנֵינוּ: טְהַרְנוּ מִטְּמָאוֹתֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׁמִים יִהְיֶה נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׁמִים כָּבֵשׁ אֶת כּוֹבְשָׁנוּ: כָּלָה אֵל תַּעֲשׂ עִמָּנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׁמִים לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה אִם לֹא לְמַעַנָּנוּ: לַחֵץ אֶת לִוְחָצֵינוּ: לָחֵם אֶת לִוְחָמֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׁמִים מֵלֵא מִשְׁאֲלוֹת לְבָנוּ לְטוֹבָה לְעִבּוּדְךָ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׁמִים נָקַם אֶת נִקְמָתָנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׁמִים סִמַּךְ אֶת נְפִילָתָנוּ: סִמַּךְ אֶת סִכַּת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׁמִים עֲנָה אֶת עֲתִידְתָּנוּ: עֲנֵנו בְּיוֹם קְרָאָנוּ: עֲנָה מַעַנָּנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׁמִים פָּדְנוּ מִיַּד כָּל אוֹיְבֵינוּ: פָּדְנוּ מִיַּד יִצְרָנוּ הָרַע:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים צִוָּה אֶתְנוּ בְּרִכּוֹתֶיךָ: צִוָּה אֶתְנוּ יְשׁוּעוֹתֶיךָ: צִדְקָנוּ בְּמִשְׁפָּטֶיךָ: (צִדְקָנוּ בְּדִינָנו):

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים קָרַב לָנוּ קֶץ הַגָּאֻלָּה: קָרַב לָנוּ יוֹם הַיְשׁוּעָה: קָרַבְנוּ לַעֲבוֹדָתְךָ:
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים רִיבָה רִיבָנוּ וּגְאֻלָּנוּ: רָאָה בָּעֵינֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל: רָפָא כָּל חוּלֵי עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל: רָאָה בְּדַחַק הַשָּׁעָה:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים שָׁעָה אֶת שְׁוֹעֵתֵנוּ: שִׁית שָׁלוֹם בֵּינֵינוּ: שִׁית שְׁלֹוָה בְּאֲרָמְנוֹתֵינוּ:
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תָּן שָׁלוֹם בְּאֶרֶץ: תָּן שְׁבַע בְּעוֹלָם: תָּן שָׁלוֹם בְּמַלְכוּת: תָּן טַל וּמָטָר
לְבִרְכָּה בָּעֵתוֹ בְּאֶרֶץ: תָּן זֶרַע לְזֹרַע וְלֶחֶם לְאוֹכֵל: תָּן לֶחֶם לְפִי הַטָּף לְשִׁבְעַ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תִּכּוֹן תְּפִלָּתֵנוּ קִטְרֵת לְפָנֶיךָ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה. עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לַיְשׁוּעָה. עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת
לְרַחֲמִים. יִרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וְיִבוֹשׁוּ. יַחֲזוּ אוֹיְבֵינוּ וְיִכְלָמוּ. כִּי אֵתָּה ה' עֲזָרְתָנוּ
וְנִחַמְתָּנוּ:

הפיוט "אם אפס רובע הקו" (שחיבר רבי אפרים בן יצחק מרגנשבורג ע"ה) מספר את סיפור עקידת יצחק ומושר לכל אורך ימי הסליחות. כעת, ברגעיו האחרונים של יום הכיפורים, אנו שרים רק את סופו של הפיוט, המבקש לעורר זכות אבות בזכות יצחק אבינו עליו השלום שנעקד על גבי המזבח.

זָכְרוֹן לְפָנֶיךָ בַּשָּׁחַק. לָעַד בִּסְפָּר יוֹחַק. בְּרִית עוֹלָם בַּל יִמָּחַק. אֶת אֲבֹרָהּ וְאֶת יִצְחָק:
קוֹרְאֶיךָ בָּאִים לְקוֹד. בְּצֶרֶה עֶקְדָה תִּשְׁקֹד. וְצִאֲנֶךָ בְּרַחֲמִים תִּתְּקֹד. פָּנֵי הַצֶּאֱן אֶל עֶקְדוֹ:
עוֹרְדָה גְבוּרָתְךָ לְהַקִּיץ נִדְרֵמִים. לְמַעַנְךָ תִּתְּקֹד חֲרָדִים נִדְרֵמִים. לְהַמְשִׁיךְ רַחֲמֶיךָ
וּחֲסִידֶיךָ מִשְׁמֵי מְרוֹמִים. אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּחִסְדֵּיכָא. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מְרַבֵּה מַחִילָה
לְחַטָּאִים. וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בִּשְׁר וְרוּחַ. לֹא כִרְעַתָּם לָהֶם גּוֹמֵל. אֵל הוֹרֵתָנוּ לְזִמְרָה
מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה. זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעָנּוּ מִקֶּדֶם. וְכֵן פְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיֹּרֶד ה' בְּעָנָן וַיִּתְּצַב עִמּוֹ שָׁם. וַיִּקְרָא בְשֵׁם ה'. וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֵר ה' עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא:

ה' | ה' אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶץ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת: נֶצַח חֶסֶד לְאַלְפִים נֶשֶׁא עוֹן וְנִפְשָׁה וְחַטָּאָה, וְנִקְחָה
וְסִלְחָתָה לְעוֹנֵינוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפַּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי ה' תִּטְהָרוּ:

אדם העומד על גשר ומשליך לתוך הנהר חפץ מחפציו יודע שגם אם יחכה לעד במקום זה - לעולם לא יושב חפצו וכאילו נמחה הוא מעל פני האדמה. בשעה זו, אנו מזכירים את דברי מיכה הנביא המבקש - תוך אזכור "ג" מידות הרחמים - שהקב"ה ישליך במצולות ים כל חטאותינו: שיעלמו מעל פני האדמה כאילו לא היו מעולם! הפלא הגדול בדברי מיכה הנביא הוא שזוהי "אמת" ליעקב! זוהי מהותנו האמיתית! אנו נקיים ללא כל חטא ועוון וטהורים כביום היוולדנו.

מִי אֵל כְּמוֹךָ נֶשֶׂא עוֹן וְעֵבֵר עַל פֶּשַׁע לְשֹׂאֲרֵית נַחֲלָתוֹ. לֹא הִחֲזִיק לָעַד אִפּוֹ כִּי חָפַץ חֶסֶד
הוּא:

יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ יִכְבַּשׁ עוֹנֵתֵינוּ. וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם:
תִּתֵּן אֶמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִיַּמי קֶדֶם:

• תקיעת שופר •

ברגעיו האחרונים של יום זה, ישנו דבר שהוא מעבר לדיבור ולמילים - רק קול. קולו של השופר. צלול, עתיק יומין, וחודר לעמקי הנשמה. בקריאת הפסוקים מהתורה, העוסקים במצוות תקיעת השופר החלה פעם בחמישים שנה, בשנת ה'יובל, אנו נזכרים בכך שלקול זה ישנה משמעות מיוחדת בעבורנו - הבשורה על חירות עולמית. כל העבדים שבים לביתם; כל הקרקעות שבות לבעליהן. כעת, זהו רגע חירות נדיר שבו אנו מכריזים על היותנו בני חורין ומשתחררים מהשלשלאות שכבלו אותנו עד היום, ושבים הביתה, אל עצמנו.

החזן קורא:

"וְסִפַּרְתָּ לְךָ שִׁבְעַת שָׁבָת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים, וְהָיוּ לְךָ יָמֵי שִׁבְעַת שָׁבָת
הַשָּׁנִים תִּשַׁע וָאַרְבָּעִים שָׁנָה:

וְהַעֲבַרְתָּ שׁוֹפָר תְּרוּעָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבַעִי בַּעֲשׂוֹר לַחֲדָשׁ, בְּיוֹם הַפְּפָרִים תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר
בְּכָל אֲרָצְכֶם:

וְקִדְשְׁתָּם אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וְקִרְאתָם דְּרוֹר בְּאֶרֶץ לְכָל יֹשְׁבֶיהָ, יוֹבֵל הִיא תִּהְיֶה
לָכֶם וְשָׁבָתָם אִישׁ אֶל אֲחֻזָּתוֹ וְאִישׁ אֶל מִשְׁפַּחְתּוֹ תִּשָּׁבוּ: יוֹבֵל הִיא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה
תִּהְיֶה לָכֶם, לֹא תִזְרְעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת סְפִיחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת נִזְדִּיהָ: כִּי יוֹבֵל הִיא
קִדְשׁ תִּהְיֶה לָכֶם, מִן הַשָּׂדֶה תֹּאכְלוּ אֶת תְּבוּאָתָהּ: בְּשְׁנַת הַיּוֹבֵל הַזֶּה, תִּשָּׁבוּ אִישׁ
אֶל אֲחֻזָּתוֹ:"

קבלת עול מלכות שמיים

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל. ה' אֱלֹהֵינוּ. ה' אֶחָד: (פעם אחת)

בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: (פעם אחת)

באמירת הפסוקים הבאים - שבע פעמים - אנו מלווים את השכינה למעלה אל מקומה מעל שבעת הרקיעים, לאחר ששרתה בינינו לאורך כל תפילות יום הכיפורים.

ה' הוּא הָאֱלֹהִים. ה' הוּא הָאֱלֹהִים: (שבע פעמים)

קִרְאתִי בְּכָל לֵב עֲנֵנִי ה' חֲקִיךְ אֶצְרָה: (שבע פעמים)

החזן אומר קדיש שלם:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (עוֹנוֹם: אֲמֵן) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְּרֻעָתִיהָ. וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתִיהָ. וְיַצְמַח פְּרָקְנִיהָ. וְיִקְרַב מְשִׁיחִיהָ.
(עוֹנוֹם: אֲמֵן) בְּחֵיכֹן וּבְיוֹמִיכֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶזְרָא וּבְזִמְרָא קְרִיב וְאִמְרוּ אֲמֵן. (עוֹנוֹם: "אֲמֵן" יֵהָא שְׁמָה
רַבָּא" עַד "דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא") יֵהָא שְׁמָה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא עֲלֵמִי וְעֲלֵמִי יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם.
וְיִתְנַשָּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלָּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמִיהּ דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (עוֹנוֹם: אֲמֵן) לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשַׁבַּחְתָּא
וְנִחְמַתָּא. דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אֲמֵן. (עוֹנוֹם: אֲמֵן)

תקיעת שופר

תקיעה, שברים-תרועה, תקיעה
תקיעה, שברים, תקיעה
תקיעה, תרועה, תקיעה

תענו ותערתו ברחמים מן השמים. תקבל צעקתכם. תשמע תפלתכם ברצון. ויענה קול עתידתכם. ויפתח ה' אלהינו לנו ולכל ישראל אחינו בכל מקום שהם:

שערי אורה. שערי אהבה ואחיה. שערי ברכה. שערי בית מקדשו. שערי גאולה. שערי גילה. שערי דיצה. שערי דעה והשכל. שערי הוד והדר. שערי הצלחה והרוחה. שערי ועד טוב. שערי ותיקות. שערי זכיות. שערי זריות. שערי חסד. שערי חכמה. שערי חן וחסד. שערי חיים טובים. שערי טהרה. שערי טל ומטר לברכה. שערי ישועה. שערי כפרה. שערי כלפלה. שערי כבוד. שערי למוד תורה לשמה. שערי לב טוב. שערי מזון. שערי מחילה. שערי נחמה. שערי נעימות. שערי סודות תורת. שערי סליחה. שערי עזרה. שערי פדות. שערי פריון ורביה. שערי פרנסה טובה. שערי צדקה. שערי צהלה. שערי קוממיות. שערי קבול תפלות. שערי קבוץ גלויות. שערי רפואה שלמה. שערי רחמים. שערי רצון. שערי שלום. שערי שלווה. שערי תורה. שערי תפלה. שערי תשובה. שערי תשובה. ויסיר מתוככם קנאה ושנאה ותחרות. ויקים בכם מקרא שכתוב: ה' אלהי אבותכם יסוף עליכם ככם אלף פעמים, ויכרך אתכם באשר דבר לכם. ויחתמכם האל בספר חיים טובים. וכן יהי רצון ונאמר אמן:

תתקבל צלותא ובעתא עם צלותהו ובעתהו דכל בית ישראל. קדם אבונא דבשמיא וארעא ואמרו אמן. (עונים: אמן) יהא שלמא רבא מן שמיא. חיים ושבע וישועה ונחמה ושיובא ורפואה וגאולה וסליחה וכפרה ורוח והצללה. לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן. (עונים: אמן) עושה שלום במרומיו. הוא ברחמינו יעשה שלום עלינו. ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן. (עונים: אמן)

תוקעים "תרועה גדולה", וסוגרים את דלתות ההיכל. אחר כך אומר כל הקהל יחד:

כל כלי יוצר עליך לא יצלח, וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי. זאת נחלת עבדי ה' וצדקתם מאתני נאם ה'. ה' יחתו מריבו עלו בשמים ירעם ה' ידין אפסי ארץ, ויתן עז למלכו וידם קרן משיחו: (שלוש פעמים)

קדיש "יהא שלמא" ויתקדש שמה רבא. (עונים: אמן) בעלמא די ברא ברעותיה. וימליך מלכותיה. ויצמח פרקניה. ויקרב משיחיה. (עונים: אמן) בתיכון וביומיו ובחיי כל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (עונים: אמן) יהא שמה רבא עד "דאמירן בעלמא" יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. (עונים: אמן) לעילא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתא. דאמירן בעלמא ואמרו אמן. (עונים: אמן)

יהא שלמא רבא מן שמיא. חיים ושבע וישועה ונחמה ושיובא ורפואה וגאולה וסליחה וכפרה ורוח והצללה. לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן. (עונים: אמן)

עושה שלום במרומיו. הוא ברחמינו יעשה שלום עלינו. ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן. (עונים: אמן)

עלינו לשוב לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא עשנו כגויי הארצות ולא שגנו במשפחות האדמה. שלא שם חלקנו בהם וגורלנו בכל המונס. שהם משתתחים להכל ודיק ומתפללים אל אל לא יושיע. יפסיק מעט. ואנחנו משתתחים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל. ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו ואין עוד אחר. אמת מלכנו ואפס זולתו. ככתוב בתורה. וידעת היום והשבת אל לבבך, כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת. אין עוד:

על כן נקוה לך ה' אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך להעביר גלולים מן הארץ והאלילים ברות יפרתו. לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל. כי לך תכרע כל בךך תשבע כל לשון. לפניך ה' אלהינו יכרעו ויפלו ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את עול מלכותך. ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא. ולעולמי עד תמלך בכבוד. ככתוב בתורתך:

ה' ימלך לעלם ועד: ונאמר: והיה ה' למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד:

ובתורתך ה' אלהינו כתוב לאמר: שמע ישראל, ה' אלהינו ה' אחד:

אחר כך אומרים:

יבאו ויגידו צדקתו, לעם נולד כי עשה:

לך אכל בשמחה לחמך, ושתה בלב טוב יינך.

כי כבר רצה האלהים את מעשיך:

אחרית דבר

יום הכיפורים השנה אינו דומה לשום יום כיפור אחר שהיה לנו עד כה. מי שיער לעצמו כשהתחילו הדיווחים על התפשטות מגפה עולמית, אי שם בתקופת חג הפורים, שאפילו ביום הכיפורים נמצא את עצמנו במצב מאתגר כל כך.

מסופר על רבי שלום משאש, רבה הראשי של ירושלים, שהיה נוהג ללכת עם מקל הליכה גם בזמן שלא היה נצרך לו כלל וכלל. פעם אחת שאל אותו עוזרו, רבי שמעון אבוחצירא (אחינו של הבבא סאלי) על מנהגו המשונה. השיב לו הרב משאש: "כשהייתי צעיר לימים בעיר מקנס שבמרקו, פרצה בעיר מגפת טיפוס קשה ורבים מחברי נפטרו. אף אני חליתי, וכמעט שהלכתי לעולמי; חום גופי עלה מאוד והייתי על סף אפיסת כוחות. לולא התאחדה כל משפחתי בתפילה, ולולא מיטב הרופאים שטיפלו בי בזכות דאגתה של משפחתי, כבר הייתי בעולם האמת. באותו ליל בלהות חלמתי שאני מתרפא מן המחלה, ואכן למחרת טיפלו בי בתרופה ניסיונית והתחלתי להתאושש. במהלך ההתאוששות מן המחלה נזקקתי למקל הליכה לתקופה מסוימת."

"אך אם כך, מדוע אתה מסתובב עם מקל הליכה עתה, שנים רבות לאחר שהבראת?" שאלו רבי שמעון. השיב הרב משאש: "המקל מזכיר לי העובדה שניצלתי, ואת חברי הרבים שלא זכו לכך. כשהבראתי מן המחלה, קיבלתי על עצמי לקחת את המקל איתי לכל מקום, כדי שאוכל להכיר תודה לאל בכל זמן וזמן".

ואנחנו? ומה יקרה איתנו לאחר שהקורונה תצא מחיינו? האם נחזור להיות שוב אותם אנשים ולנהוג כמקודם?

ככל הנראה, אין הדבר תלוי אלא בנו.

תזכו לשנים רבות ונעימות וטובות!
שנה טובה ומבורכת!

צהר מבטיחה את עתידה היהודי של מדינת ישראל

היו שותפים באחדותה ובשמירת זהותה היהודית של מדינת ישראל

'אור תורה סטון' היא רשת ענפה של מוסדות חינוכיים, תוכניות ומיזמים חברתיים המחוללים מהפכה בלימוד, מנהיגות וחיים יהודיים בארץ ובעולם

